

Ekonomická
fakulta
Faculty
of Economics

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Ekonomická fakulta
Katedra regionálního managementu a práva

Diplomová práce

Daňové delikty v České republice

Vypracoval: Bc. Lukáš Svobodný
Vedoucí práce: JUDr. Rudolf Hrubý

České Budějovice 2021

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta
Akademický rok: 2020/2021

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: Bc. Lukáš SVOBODNÝ
Osobní číslo: E19576
Studijní program: N6208 Ekonomika a management
Studijní obor: Účetnictví a finanční řízení podniku
Téma práce: Daňové delikty v České republice
Zadávající katedra: Katedra regionálního managementu a práva

Zásady pro vypracování

Cíl:

Cílem diplomové práce je objasnit v obecné rovině daňové delikty v České republice. Charakterizovat jednotlivé daňové delikty a stručně charakterizovat i trestné činy, které souvisejí s daňovou problematikou. Součástí této práce bude také souhrn sankcí za tyto daňové delikty, popřípadě trestné činy. Hlavním cílem diplomové práce je zaměřit se na daňové delikty související s podnikatelskou činností v návaznosti na účetnictví.

Metodický postup:

V praktické části diplomové práce bude použito kvantitativní výzkumné šetření prostřednictvím výzkumné metody dotazník v elektronické i v listinné podobě a řízeného rozhovoru. Osloveni budou daňoví poplatníci, právnické a fyzické osoby. Vyhodnocení a analýza dat bude zpracována formou tabulek s vhodně doplněnými grafy a komentáři. Cílem tohoto kvantitativního šetření je jakých deliktů, popřípadě trestných činů se daňoví poplatníci dopouštějí nejčastěji a z toho plynoucí doporučení a vlastní názor na současnou právní úpravu této problematiky.

Rámcová osnova:

1. Úvod
2. Charakteristika daňových deliktů
3. Charakteristika trestných činů souvisejících s daňovou problematikou
4. Sankce za daňové delikty a trestné činy
5. Kvantitativní výzkumné šetření
6. Vyhodnocení a analýza dat, doporučení a vlastní názor
7. Závěr
8. Summary a klíčová slova v anglickém jazyce
9. Seznam použitých zdrojů
10. Seznam obrázků a tabulek
11. Seznam příloh
12. Přílohy

Rozsah pracovní zprávy: 50 – 60 stran
Rozsah grafických prací: dle potřeby
Forma zpracování diplomové práce: tištěná

Seznam doporučené literatury:

KOBÍK, Jaroslav a Alena KOHOUTKOVÁ. Daňový řád s komentářem. Olomouc: Anag, 2010. Daně. ISBN 978-80-7263-616-7.

KOBÍK, Jaroslav a Alena KOHOUTKOVÁ. Oblíbené omyly daňových subjektů a správců daně a jejich možná řešení. Praha: Wolters Kluwer, 2014. ISBN 978-80-7478-047-9.

ZATLOUKAL, Tomáš. Daňová kontrola v širších souvislostech. Praha: C.H. Beck, 2008. Beckova edice právní instituty [C.H.Beck]. ISBN 978-80-7400-057-7.

RADVAN, Michal. Daně a správa daní: Brno: Masarykova univerzita, 2015. ISBN 978-80-210-7746-1.

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád.

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 253/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů.

Zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.

Další periodika a internetové zdroje vztahující se k danému tématu.

Z důvodu sloučení Katedry práva s Katedrou regionálního managementu přechází práce pod Katedru regionálního managementu a práva.

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Rudolf Hrubý**
Katedra regionálního managementu a práva

Datum zadání diplomové práce: **3. února 2021**
Termín odevzdání diplomové práce: **16. dubna 2021**

doc. Dr. Ing. Dagmar Škodová Parmová děkanka

**JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA**
Studentská 13
370 05 České Budějovice

doc. PhDr. Miloslav Lapka, CSc.
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 3. února 2021

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47 zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to - v nezkrácené podobě, v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Ekonomickou fakultou - elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

Dne .....

.....

Bc. Lukáš Svobodný

Poděkování

Tímto bych rád poděkoval vedoucímu své diplomové práce JUDr. Rudolfu Hrubému za jeho odborné vedení, výborný přístup, ochotu a prospěšné rady při zpracování mé diplomové práce. Také bych rád poděkoval daňovému poradci Ing. Miroslavu Velátovi za jeho odborné konzultace a pomoc při proniknutí do obtížné problematiky.

Obsah

Úvod.....	8
1 Charakteristika právní normy a základních pojmů.....	10
1.1 Daňový řád.....	10
1.2 Pojem daň.....	10
1.3 Vztah k ostatním zákonům.....	14
1.4 Přehled platných daňových předpisů v České republice.....	15
2 Charakteristika daňových deliktů a trestných činů.....	16
2.1 Vztah daňového a trestního řízení.....	16
2.2 Daňové delikty.....	17
2.2.1 Zatajení daňových skutečností.....	18
2.2.2 Osobní spotřeba na účet právnické osoby.....	19
2.2.3 Vztahy spojených osob.....	19
2.2.4 Neekonomické plnění.....	19
2.2.5 Neregistrovaný plátce DPH.....	20
2.2.6 Nevyvezené zboží a přenesená daňová povinnost.....	21
2.2.7 Fiktivní fakturace.....	22
2.2.8 Nepravý dodavatel.....	22
2.2.9 Podvod na principu missing trader.....	23
2.3 Ekonomické aspekty daňových deliktů.....	23
2.4 Daňové trestné činy – stručná charakteristika.....	24
2.5 Komparace daňových deliktů a trestných činů ve vztahu k účetnictví.....	25
2.6 Prevence odpovědnosti a program compliance.....	26
2.7 Daňová soustava České republiky v souvislosti s daňovými delikty.....	27
2.7.1 Současná soustava daní.....	28
2.7.2 Správa daní.....	29
2.8 Daňové řízení v souvislosti s daňovými delikty.....	30
2.8.1 Základní zásady správy daní a daňového řízení.....	30
2.8.2 Podání v daňovém řízení.....	37
3 Sankce za daňové delikty a trestné činy.....	38
3.1 Sankce v daňovém řízení.....	38
3.1.1 Sankce daňového subjektu.....	38

3.1.2	Sankce správce daně	38
3.2	Sankce v trestním řízení	38
4	Metodický postup	39
5	Praktická část	40
5.1	Dotazníkové šetření	41
5.2	Řízený rozhovor	59
5.3	Vyhodnocení hypotéz	63
	Závěr, vlastní názor a doporučení	65
	Summary and keywords	67
	Seznam použitých zdrojů	69
	Seznam použitých obrázků, grafů a tabulek	72
	Seznam použitých příloh	74

Úvod

Téma kvalifikační diplomové práce jsem si zvolil „*Daňové delikty v České republice*“. Toto téma jsem si zvolil, protože jsem studentem oboru Účetnictví a finanční řízení podniku studijního programu ekonomika a management na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a rovněž se touto problematikou zabývám i ve své profesní praxi jako účetní poradce.

Hlavním cílem této diplomové práce je objasnit v obecné rovině daňové delikty a samozřejmě i případné trestné činy v České republice, které s touto problematikou úzce souvisejí. Smyslem práce je obecně nastínit právní úpravu, tedy předpoklady a následky daňových deliktů u jednotlivých druhů daní v České republice a přiblížit tak tuto problematiku obecné veřejnosti a tím pomoci ke zvýšení míry informovanosti daňových subjektů. Daňové delikty a obecně komplexní problematika týkající se daní dopadá na každého společensky aktivního občana, tedy na fyzické osoby a zároveň na osoby právnické. Každý subjekt se snaží dosáhnout co nejmenšího daňového zatížení, neboť většina společnosti nahlíží na daň jako na finanční výdaj, bez ohledu na širší souvislosti a význam daní jakožto státního příjmu k zabezpečení veřejných statků.

Snaha optimalizace daně, tedy dosáhnout co nejnižšího daňového zatížení je velmi složitá, neboť právní úprava daňového systému v České republice je velmi obsáhlá. Optimalizace daně je ve většině případů úkolem pro daňového poradce. V rámci této snahy mohou nastat situace pro daňové subjekty nepříznivé v podobě různých sankcí a trestů. Závažným problémem a skutečností vzniku daňových deliktů je nelegální a záměrné obcházení zákonem stanovených pravidel pro stanovení daně a snaha obejít tyto zákonem stanovené normy. V České republice se vyskytují rovněž jednání, která nejsou záměrná, ale k porušení pravidel dochází z laxnosti daňového subjektu či nízkého stupně informovanosti. Velkou roli zde hraje také činnost účetních těchto daňových subjektů v podobě jejich chybovosti například v rozeznání daňově či nedaňově uznatelných nákladů a správnosti účtování.

Základním pramenem této diplomové práce je zákon č. 280/2009 Sb., Daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. Daňový řád jako takový není ovšem jediným pramenem daňového práva, významným pramenem je také zákon č. 456/2011 Sb., o finanční správě. V České republice je daňový systém rozvržen do několika specifických daní. Každá daň je upravena svým vlastním zákonem. Mimo zákony zde také figurují další právní normy,

jako jsou pokyny generálního finančního ředitelství, vyhlášky, či směrnice Evropské unie.

V teoretické části této diplomové práce je objasněna tematika daňových deliktů v návaznosti na právní normy, které s tímto tématem úzce souvisejí. Tato část práce je hlavně zaměřena na předpoklady vzniku daňových deliktů a na následky takovýchto skutků u jednotlivých druhů daní a samozřejmě stručné nastínění charakteristiky jednotlivých daní, kterých se tato práce bude dotýkat. Snahou je rozklíčovat poměrně složitou právní soustavu, tak aby byla srozumitelná pro běžného občana či statutární orgány právnických osob. Nejprve je také nutné nastínit základní pojmy a základy daňového práva, neboť bez tohoto nemůže být problematice daňových deliktů porozuměno.

Praktická část diplomové práce je provedena na základě anonymního kvantitativního i kvalitativního šetření. Sběr dat byl uskutečněn na základě dotazníků a řízeného rozhovoru. Respondenty kvantitativního šetření jsou všechny osoby, tedy fyzické i právnické, které jsou touto problematikou dotčeny. Zejména tedy daňoví poplatníci či daňoví poradci. Řízený rozhovor byl vykonán s kvalifikovaným daňovým poradcem, který pracuje pro široké spektrum fyzických osob, fyzických podnikajících osob a pro různé právní formy právnických osob. Hlavním cílem tohoto výzkumu je zjistit jakých deliktů, popřípadě trestných činů se daňoví poplatníci, fyzické i právnické osoby, dopouštějí nejčastěji. Dále vyhodnotit z toho plynoucí doporučení pro současnou právní úpravu daní v České republice. Snahou je také osvětlit jaký vliv mají na vznik daňových deliktů účetní jednotlivých subjektů. Součástí tohoto vyhodnocení je i vlastní názor. Proto byly pro práci stanoveny následující pracovní hypotézy. *Většina subjektů se nejčastěji dopouští daňového deliktu nepodání daňového tvrzení. Nejčastější sankcí za daňový delikt je úrok z prodlení. Nejčastěji se subjekty dopouštějí daňového deliktu v oblasti daně z přidané hodnoty. Správní tresty za daňové delikty jsou v České republice dostatečně účinné, tzn., že zamezují stejnému subjektu v opakování protiprávního jednání.*

1 Charakteristika právní normy a základních pojmů

1.1 Daňový řád

Daňový řád je právní normou České republiky. Přesněji řečeno se jedná celým názvem o zákon 280/2009 Sb., Daňový řád. Touto právní normou je upraven systém správy daní na území České republiky. Dále upravuje daňové řízení a práva a povinnosti daňových subjektů, popřípadě třetích stran, které při správě daní, na základě daňového řízení vznikají. Současný platný Daňový řád nabył účinnosti dne 1. ledna roku 2011. Jeho podoba byla připravována od roku 2000 a v platnost vešel již 22. července roku 2009. Z tohoto je patrné, že takzvaná legisvakační lhůta¹ byla poměrně dlouhá, neboť Daňový řád upravuje poměrně složitou a rozsáhlou problematiku finančního práva. (Šimek, Žiškova, Schillerová, Lavický, Dráb, Kaniová, Baxa, 2011, s. 2)

Mezi předchozí daňové předpisy, které můžeme kvalifikovat jako minulé daňové řády, patří Zákon České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, Vyhláška Ministerstva financí č. 16/1962 Sb., o řízení ve věcech daní a poplatků a Vyhláška ministerstva financí č. 162/1953 Ú. I., která upravuje řízení ve věcech daňových, a vydávají se společné předpisy k provedení daňových zákonů. (Šimek, Žiškova, Schillerová, Lavický, Dráb, Kaniová, Baxa, 2011)

1.2 Pojem daň

Pojem daň je v současných platných daňových předpisech České republiky přímo vymezen, ne vždy tomu ale tak bylo. V daňovém řádu je přesně specifikován předmět daně. Za daň se z hlediska daňového řádu považuje peněžité plnění, které splní §2 Daňového řádu. Na pojem daň ovšem nelze hledět jen v rámci daňových předpisů, neboť se jedná také o právní vyjádření a v neposlední řadě o ekonomickou teorii. (Boháč, 2011)

Dle právního řádu je předmětem správy daní, tedy zde hovoříme o pojmu daň jako takovém, plnění peněžité povahy, které je příjmem do veřejného rozpočtu. Nelze, ovšem zapomenout na takzvanou vratku, v tomto případě se nejedná o příjem do veřejného rozpočtu, ale o snížení příjmu veřejného rozpočtu. Abychom mohli s přesností vymezit pojem daň, musíme znát, co se rozumí veřejným rozpočtem. (Rozehnal, 2019, s. 4)

---

¹ Legisvakační lhůtou se rozumí časové období mezi platností a účinností zákona. Slouží hlavně k osvojení si dané právní normy a sžití se s ní. Název vychází z latinského „vacatio legis“. (Janků a kolektiv, 2016)

Dle Daňového řádu § 2 odstavce 2 se veřejným rozpočtem pro účely tohoto zákona rozumí:

- a) „*státní rozpočet, státní finanční aktiva nebo rezervní fond organizační složky státu,*
- b) *rozpočet územního samosprávného celku,*
- c) *rozpočet státního fondu nebo Národní fond,*
- d) *rozpočet Evropské unie, nebo*
- e) *rozpočet, o němž to stanoví zákon“.* (Zákon č. 280/2009 Sb., Daňový řád)

Daní se obecně rozumí platba peněžité povahy do veřejného rozpočtu, která je:

- a) nenávratná,
- b) zákonem stanovená,
- c) neúčelová,
- d) neekvivalentní². (Šindelka, 2001)

Daní se podle českého platného daňového řádu § 2 odst. 3 rozumí platba peněžité povahy, která naplňuje níže vyjmenované podmínky:

- a) v každém případě je jedná o plnění peněžité povahy,
- b) toto peněžité plnění musí být označeno slovem daň, clo, či poplatek,
- c) jedná se o peněžitý příjem či již výše zmíněnou vratku do státního rozpočtu,
- d) další zákonem stanovené specifické formy. (Rozehnal, 2019, s. 4)

Pokud nebude peněžité plnění označeno slovem daň, clo, či poplatek a má se za to, že se postupuje dle Daňového řádu, musí to zákon o tomto plnění výslovně uvádět. Příkladem je odvod za porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 11 Daňového řádu. Může dojít k situaci takzvané dělené správy, což upravuje § 161 a § 162. Jde o plnění, které je uloženo na základě správního řádu a následně spravované na základě daňového řádu. Příkladem tohoto je pokuta, která je uložena na základě zákona č. 563/1991 Sb., Zákon o účetnictví. (Novotná, Jordanovová, Krupičková, Šotník, 2019, s. 9)

---

² Jedná se o jednostranné plnění. Plátce nemá nárok na protiplnění ze strany státu. (Šindelka, 2001)

Pokud by toto peněžité plnění směřovalo jinam než do státního rozpočtu, nemůžeme zde postupovat dle Daňového řádu ale podle zvláštních právních předpisů. Jedná se například o pojistné na veřejné zdravotní pojištění, neboť toto peněžité plnění není příjmem veřejného rozpočtu, nýbrž je příjmem do rozpočtu zdravotní pojišťovny. (Novotná, Jordanovová, Krupičková, Šotník, 2019, s. 9)

Příslušenství daně

Příslušenství daně je upraveno § 107 a § 182 Daňového řádu. Jde především o náklady řízení a sankčního systému v daňové problematice. Do sankčního systému patří pokuty, úroky z prodlení a daňové penále. V této souvislosti nelze hovořit pouze o sankčním systému, který je obsažen ve čtvrté části daňového řádu. Patří sem všechny typy úroků, které upravuje Daňový řád, popřípadě jiný daňový předpis. Pokud sankce vznikne na základě jiného právního daňového předpisu, musíme postupovat dle Daňového řádu. V této souvislosti můžeme říci, že příslušenství daně je pokuta za daňový delikt nepodání kontrolního hlášení, která se ukládá na základě zákona o DPH (daň z přidané hodnoty, dále již jen DPH), konkrétně § 101h. V případě pokut uložených na základě zákona o účetnictví a to § 37 a § 37a nelze tuto pokutu kvalifikovat jako příslušenství daně, neboť se nejedná o daňový zákon, ale o zákon o účetnictví. (Rozeňal, 2019, s. 5)

Daňová povinnost

Dle ustanovení § 3 Daňového řádu se vznikem daňové povinnosti rozumí okamžik vyvolán skutečností, kterou lze označit za předmět daně, či skutečnost, která tuto povinnost zakládá. Toto ustanovení není příliš výstižné. Daňová povinnost nastává v případě vzniku jisté skutečnosti stanovené Daňovým řádem. Lze říci, že nastává, pokud existuje předmět daně. Touto skutečností či předmětem daně je například získání příjmu, který je patřičným daňovým zákonem stanoven jako základ daně nebo prodejem či nabytím nějaké věci. Daňová povinnost může vzniknout výhradně, pokud tak stanoví zákon. (Nešleha, 2019)

Daňovu povinností se nerozumí pouze vznik existence daňového závazku. Pod tento pojem musíme přiřadit další procesní úkony, které s tímto pojmem souvisejí. Těmito procesy jsou povinnost podání daňového tvrzení či samotné vypořádání vzniklého daňového závazku, tedy samotné zaplacení daně. (Rozeňal, 2019, s. 7)

Daňové tvrzení

Daňové tvrzení slouží k vyčíslení a samotnému přiznání daně. Daňovým řádem je daňové tvrzení upraveno § 135 odst. 1 a 2. Vyčíslit a přiznat daň je povinen daňový subjekt. Daňové tvrzení je základ pro stanovení daně a samozřejmě pro správné zjištění daně. Máme několik typů daňového tvrzení z hlediska doby a správnosti údajů podání a to, řádné, dodatečné a následné. Podání daňového tvrzení je upraveno daňovým řádem a je nazýváno řízením nalézacím dle ustanovení § 134. Daňové tvrzení musí být vždy na přesně určeném tiskopisu. Na základě podání daňového tvrzení musí být možné stanovit výši daně. (Šimek, Žiškova, Schillerová, Lavický, Dráb, Kaniová, Baxa, 2011)

Specifickou formou daňového tvrzení je takzvané hlášení. Pojmem hlášení rozumíme kontrolní hlášení a souhrnné hlášení k účelům daně z přidané hodnoty. Tato hlášení jsou také formou podání daňového tvrzení, avšak mají zcela jinou roli než klasické daňové tvrzení. Jde o jakousi formu sdělování určitých dat správci daně. Tato data následně slouží k ověřování správnosti informací v daňových tvrzeních. Jedním ze základních rozdílů mezi Daňovým tvrzením a hlášením je, že na základě daňového tvrzení je vyměřována nějaká daň, v případě daňového hlášení žádná daň vyměřována není, protože slouží jen jako informativní pomůcka pro správce daně. (Rozehnal, 2019, s. 3)

Daňový delikt

Nyní je třeba specifikovat co vlastně daňový delikt je a co pod tento termín spadá. Daňový delikt je obecné označení, kterým jsou charakterizovány protiprávní a protispolečenská jednání, a to vše pouze na úseku daňových povinností. Termín delikt vychází z latinského „delictus“, tedy poklesek či provinění. Skutkovou podstatou daňového deliktu je přešůpek v oblasti daňového práva a rovněž trestní čin v oblasti daňového práva v užším slova smyslu. V širším slova smyslu lze hovořit o jakémkoliv porušení kteréhokoliv daňového předpisu, kterým ale nemusí být naplněna skutková podstata přešůpku či trestného činu. V takovém případě se postupuje dle daňového řádu, popřípadě dalších daňových zákonů, kde jsou vymezené sankce za tyto daňové delikty. (Hendrych a kolektiv, 2009)

Pod pojmem daňový delikt si tedy lze představit problematiku vymezení sankcí v daňovém řízení. Příkladem sankce za daňový delikt může být daňové penále na základě ustanovení § 251 daňového řádu nebo pokutu za opožděné tvrzení daně na základě ustanovení § 250 Daňového řádu. (Příkazská, 2019)

Značným problémem v udělování sankcí v daňovém řízení je že udělení sankce v daňovém řízení nezabraňuje udělit sankci i v řízení trestním za stejný skutek. V českém právním řádu byl implementován takzvaný princip „ne bis in idem“ a to na základě pravomocného rozsudku nejvyššího soudu České republiky z roku 2004, který můžeme vzít v potaz jako precedent. Na základě tohoto rozsudku by tedy nemělo docházet k udělení sankcí za stejný skutek, pokud již byla udělena sankce v daňovém řízení a naopak, k čemuž bohužel v některých případech stále dochází. (Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. července 2004, sp. zn. 11 Tdo 738/2003.)

1.3 Vztah k ostatním zákonům

Základním předpokladem vztahu k ostatním právním normám, které úzce souvisejí s daňovou problematikou, je skutečnost, že Daňový řád se použije v případě, pokud nestanoví či pokud neupravuje správu daní jiný zákon jinak. Daňový řád plní funkci základního, popřípadě obecného procesního předpisu v rámci daňového práva. Jiný zákon upravující daňovou problematiku je též nazván zákonem speciálním. Musí to být ale striktně zákon, který upravuje správu daní dle ustanovení § 1 Daňového řádu. Mezi typické speciální zákony řadíme zákony upravující konkrétní daň, jako například zákon č. 586/1992 Sb., Zákon České národní rady o daních z příjmů. Tyto jednotlivé Daňové zákony často upravují určité oblasti daňového procesu jinak než Daňový řád, a to z důvodu větší přehlednosti daňových právních předpisů, než by tomu bylo, pokud by bylo o všem pojednáno v Daňovém řádu. Častou odlišností ve speciálních zákonech je jiná úprava lhůt pro podání daňových tvrzení a lhůt splatnosti daně či sankce v daňovém řízení. (Rozehnal, 2019, s. 6)

V některých ojedinělých případech se jistá právní úprava týkající se daní nenachází v zákoně, který lze označit za daňové. Jde o velice specifické situace jako například prolomení mlčenlivosti soudnímu exekutorovi dle exekučního řádu, popřípadě prolomení mlčenlivosti státnímu zástupci či soudci dle trestního řádu. (Rozehnal, 2019, s. 7)

1.4 Přehled platných daňových předpisů v České republice

V české republice je v platnosti mnoho zákonů, které se týkají daňové problematiky. Níže je přehled základních výchozích zákonů a právních norem a předpisů.

- Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád
- Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů
- Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty
- Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách a zjištění základu daně z příjmů
- Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční
- Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních
- Zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb
- Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů
- Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí
- Zákon č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her
- Zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů
- Zákon č. 471//2011 Sb., mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek
- Zákon č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti
- Zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě české republiky
- a další, mezi které patří informace generálního finančního ředitelství České republiky, Sdělení Ministerstva financí České republiky, pokyny Ministerstva financí České republiky, vyhlášky ministerstva financí České republiky a jiné.
(Komora daňových poradců ČR, 2019)

Většinou výše uvedených právních norem se práce bude zabývat v dalších částech, z hlediska deliktů, které jsou v těchto zákonech obsaženy, jakožto skutkovými podstatami a sankcemi za daňové delikty.

2 Charakteristika daňových deliktů a trestných činů

Cílem této práce je zabývat se převážně daňovými delikty a související právní úpravou v návaznosti na daňový řád a další zákony upravující konkrétní daně. Daňové trestné činy budou objasněny jen velmi stručně, neboť úprava daňových deliktů i trestných činů je velmi obsáhlá. Na druhou stranu je nutné alespoň v základech nastínit úpravu daňových trestných činů, protože s daňovými delikty úzce souvisejí a navazují na základní stupně nezákonnosti protiprávního jednání.

Problematika daňových deliktů a daňových trestných činů spolu velmi úzce souvisí, neboť se týká stejného oboru a prolíná se na mnoha místech. Právní normy, které daňové delikty a daňové trestné činy upravují spolu navzájem, ale velmi často bojují a mají výrazné souvislosti. Tyto odlišnosti mohou v určitých případech vést ke konfliktům mezi daňovými právními předpisy a mezi úpravou daňových trestných činů, což občas vede k vyústění odlišnosti závěrů. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 244)

2.1 Vztah daňového a trestního řízení

V první řadě je třeba zmínit provázanost závěrů správce daně a orgánů činných v trestním řízení. Když vezmeme v úvahu například krácení daně, orgány činné v trestním řízení mají v tomto případě ve své podstatě postavení správce daně. Jejich úkolem je stanovit správnou daňovou povinnost, aby mohlo být určeno, o kolik byla daň zkrácena. Závěry správce daně v daňovém řízení může orgán činný v trestním řízení vzít v úvahu jako výchozí vodítko, ale může se od tohoto závěru odchýlit. Jako důvod pro toto odchýlení může poukázat na zásadu „in dubio pro reo“ která říká, že v pochybnostech se musí jednat ve prospěch obviněného. Orgány činné v trestním řízení mají přeci jenom rozsáhlejší pravomoci, které jim umožňují najít více důkazních prostředků. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 244)

V druhém případě musíme zmínit spolupráci správce daně a orgánů činných v trestním řízení. Právní řád umožňuje mezi těmito dvěma orgány patřičnou spolupráci v podobě výměny informací. Dle ustanovení § 8 odst. 1 trestního řádu musí správce daně poskytnout orgánům činným v trestním řízení součinnost v maximální míře. Tato povinnost je na druhé straně v několika ohledech omezena daňovým řádem. Správce daně musí v tomto smyslu vyhovět součinností státnímu zástupci, ale až v případě podání žaloby. Na druhé straně nemá povinnost spolupracovat s policií či Celní správou ani vyhovět jejich výzvám. Potřebné informace policii sděluje správce daně na základě jeho

oznamovací povinnosti podle ustanovení § 53 odst. 3 Daňového řádu, jako skutečnost, která nasvědčuje spáchání trestného činu. Velký význam zde hraje povinnost mlčenlivosti na straně správce daně v daňovém řízení. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 246)

Navzdory tomu je zde institut vytěžování orgánů činných v trestním řízení správcem daně. Otázkou zůstává, zda ustanovení § 57 odst. 1 Daňového řádu je pro tyto účely dostačující. Tímto se zabýval Nejvyšší správní soud, který dospěl k závěru, že toto ustanovení je plně dostačující a vztah daňového řízení jakožto zmocnění správce daně vytěžovat orgány činné v trestním řízení a jeho hodně obecná právní úprava je v pořádku. Správce daně může tedy vyžadovat na orgánech veřejné moci informace, které nezbytně potřebuje pro správu daní. Jedná se zejména o zdravotní pojišťovny a banky. V tomto vztahu lze říci, že dochází k určitému prolomení mlčenlivosti. Nelze pochybovat o tom, že Policie ČR je taktéž orgán veřejné moci dle § 57 odst. 1 Daňového řádu. (Rozsudek NSS 4 Afs 58/2017)

Za třetí zde musíme opět zdůraznit princip „ne bis in idem“, tedy ne dvakrát o tomtéž. Na základě tohoto principu nelze rozhodovat dvakrát o téže věci. Toto mimo jiné vychází z evropského práva. Není tedy možné, aby tentýž subjekt byl potrestán, jak v daňovém řízení, tak v řízení trestním zároveň. (Evropská směrnice ES 2017/1371)

2.2 Daňové delikty

Samotný pojem daňový delikt, popřípadě daňový podvod, může nabývat mnoha podob. Je to velmi obecný pojem. Z tohoto důvodu širokosti podob plynou neshody mezi právní úpravou v rámci správy daní a právní úpravou v trestním řízení. Daňové právo je v tomto ohledu z hlediska velikosti širší, neboť u daňového práva není třeba zohledňovat subjektivní stránku deliktu, tedy úmysl. Daňové trestní právo je na základě úmyslu vystavěno. Příkladem rozdílnosti mezi právem daňovým a právem trestním může být neschopnost zaplacení daně v případě úpadku. Daňové právo tuto situaci považuje za podvod, kdežto právo trestní tuto situaci za krácení daně nepovažuje, nanejvýše za jiný trestný čin lehčího charakteru. Na první daňové delikty lze z historického hlediska narazit v Anglii. Byly to delikty na úseku daně z přidané hodnoty v té nejsofistikovanější formě. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 129)

Nyní je třeba daňové delikty rozdělit tak, aby šly použít ve vztahu ke všem daním. Rozdělit je tedy můžeme tímto způsobem:

- a) Zatajení daňových skutečností
- b) Osobní spotřeba na účet právnické osoby
- c) Vztahy spojených osob
- d) Neekonomické plnění
- e) Neregistrovaný plátce DPH
- f) Nevyvezené zboží a přenesená daňová povinnost
- g) Fiktivní fakturace
- h) Nepravý dodavatel
- i) Podvod na principu missing trade

2.2.1 Zatajení daňových skutečností

Zatajení daňových skutečností představuje ve své podstatě nepodání daňového tvrzení. Můžeme říci, že se jedná o jeden ze základních a nejvariabilnějších typů podvodu. Toto zatajení spočívá v jakémkoliv zatajení daňově rozhodných skutečností, které zvyšují daňovou povinnost v návaznosti na jejich uvedení v daňovém tvrzení. V případě že daňový subjekt, plátce DPH, zatají svůj výstup, dojde ke zkrácení DPH a v poslední řadě i zkrácení daně z příjmů. V takovýchto případech je velmi těžké dohledání pachatele. Pokud se nejedná o opakované masové krácení daně, správní orgán může přiměřené krácení daně odhalit pouze na základě namátkové kontroly. Z důvodu zamezení těchto podvodů byla zavedena elektronická evidence tržeb, i tak ale nelze s jistotou říci, že všechny tržby budou daňovým subjektem zaevidované. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 131)

2.2.2 Osobní spotřeba na účet právnické osoby

Osobní spotřebou na účet právnické osoby se rozumí zaúčtování nákladů, které jsou daňově neuznatelné, popřípadě ani neplní charakter nedaňového nákladu, jako náklad daňový. V takovém případě dochází opět ke krácení DPH a poté ke krácení daně z právnických osob při podání přiznání DPPO (daň z příjmů právnických osob, dále již jen DPPO) a v neposlední řadě ke krácení daně fyzických osob při přerozdělování zisku společnosti. Správným postupem v případě osobní spotřeby je zaúčtování tohoto případu jako půjčka společníka ze společnosti, kterou ovšem musí do společnosti vrátit. V účetní rovině by mělo v takovémto případě účtovat na účet 355 (pohledávky za společníky), popřípadě záporně na účet 365, nikoliv však na účty účtové třídy 5. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 131–132)

2.2.3 Vztahy spojených osob

V případě vztahu spojených osob není snahou mezi sebou za každou cenu dosáhnout co nejvyššího zisku. V tomto případě zisk jedné strany je ztrátou pro stranu druhou. Snahou těchto osob je tedy upravit svůj vztah tak, aby daňová povinnost byla co nejnižší. Ve výsledku tedy dochází k přesunu, popřípadě k přefakturaci finančních prostředků mezi tyto spojené osoby, bez toho, aniž by se snížil jejich výnos, ale pouze dojde k nezákonnému snížení daňové povinnosti, a to opět na úrovni několika druhů daní. (Pohoda, Spojené osoby daně z příjmu)

2.2.4 Neekonomické plnění

V tomto smyslu se jedná o fiktivní neracionální vstup (nákup plnění), který nevede k dosažení zisku. V rámci uznatelnosti daňového nákladu a oprávněného odpočtu DPH, musí dle zákona o dani z příjmů a zvláštních předpisů vykazovat takovýto náklad vynaložení na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů ve výši prokázané poplatníkem. Daňový subjekt se snaží dosáhnout co největšího odpočtu v podobě nelegálního odpočtu DPH a následně uplatnění nákladů pro daň z příjmů. Tyto podvody se dějí i na mezinárodní úrovni prostřednictvím takzvaných offshorových daňových optimalizací, kde jsou subjekty spojeny do určité mezinárodní struktury ale tváří se jako nespojené. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 133–134)

2.2.5 Neregistrovaný plátce DPH

Dle ustanovení § 5 zákona o DPH, je osobou povinnou k dani osoba, která samostatně uskutečňuje nějaké ekonomické činnosti³, nebo skupina těchto osob. V případě skupiny osob hovoříme o skupinovém plátcí DPH. Na základě § 6 zákona o DPH se osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku stane povinným plátcem DPH, pokud její obrat přesáhne 1 000 000 Kč, a to za 12 bezprostředně předcházejících měsíců. Plátcem se stane od prvního dne měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročil daňový subjekt stanovený obrat. Pro účely DPH je tedy nutné hlídat každý měsíc obrat za 12 bezprostředně předcházejících období, nikoliv však, jak bývá velmi často zaměňováno za zdaňovací období. Výjimku má v tomto případě osoba, které uskutečňuje jen plnění osvobozená bez nároku na odpočet. (Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, §5, §6)

Prvním deliktem je tedy, že se daný subjekt, který stanovený obrat překročí k plátcovství DPH nepřihlásí. Pokud subjekt splní podmínky pro plátcovství DPH je ze zákona povinen podat takzvanou přihlášku k registraci. Dále pak nastává situace, kdy daňový subjekt není plátcem DPH, ale tuto daň zohledňuje na svých vydaných fakturách a následně ji neodvede, ale inkasuje ji do vlastní kapsy. Podle § 29 odst. 1 zákona o DPH, pokud daňový doklad obsahuje všechny patřičné náležitosti daňového dokladu, je daňový subjekt povinen daň přiznat a odvést. V případě, že se daňový subjekt po překročení obratu k plátcovství DPH neregistruje, může být správcem daně odhalen na základě přiznání k dani z příjmů, kde se patřičný obrat uvádí, pakliže daňový subjekt nevede do daňového přiznání nesprávné podhodnocené údaje, čímž se ovšem dopouští dalšího deliktu na úseku daní. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 134–135)

---

³ Ekonomickou činností se rozumí činnost výrobců, obchodníků, a osob, které poskytují služby, za účelem získávání pravidelného příjmu. Definice je pro účely DPH. (Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, §5, odst. 3)

2.2.6 Nevyvezené zboží a přenesená daňová povinnost

Daňové subjekty vymýšlejí různé cesty, jak se vyhnout u jistých druhů zboží odvedení daně z přidané hodnoty u prodeje tohoto zboží koncovému spotřebiteli. Daň z přidané hodnoty tvoří u větších plnění velkou část ceny, což vede z pohledu plátce daně k lákavému úmyslu tuto daň nějak zkrátit, popřípadě obejít. Nejjednodušší možností je zatajení správci daně prodej koncovému spotřebiteli. Tato skutečnost ovšem zanechá stopy v účetnictví daného subjektu, který se snaží podvádět. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 136–137)

Mnohem sofistikovanější formou je řešení, které se v účetnictví nezobrazí. V takovém případě můžeme hovořit o plnění dle § 92a až 92i zákona o DPH, které spočívá v režimu přenesení daňové povinnosti⁴. Místo toho, aby vykázal tento daňový subjekt prodej koncovému spotřebiteli, kdy režim přenesené daňové povinnosti nepřichází v úvahu, vykáže tento prodej jako dodání jinému plátcí. Další možností je využití formy přeshraničního obchodu, který od DPH osvobozen. Při dodání zboží do jiného členského státu, popřípadě při režimu vývozu zboží mimo země Evropské unie, toto zboží DPH nepodléhá. K podvodu tedy dojde tím, že se vykáže prodej zboží či služeb do v těchto osvobozených režimů dodání zboží do jiného členského státu, ale k faktickému přeshraničnímu obchodu nedojde. Stát si v tomto případě musí pohlídat, kam bylo zboží dodáno a výběr daně si pohlídat. Podvodníci v tomto ohledu spoléhají na to, že se tuzemský správce daně se o toto vyvezené zboží dál zajímat nebude. Zneužití režimu přenesené daňové povinnosti je z hlediska odhalení správcem daně velice obtížné, a je v neposlední řadě závislé na mezinárodní spolupráci států. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 136–137)

---

⁴ Režim přenesené daňové povinnosti představuje formu odvodu DPH, kdy dodavatel tuto povinnost v zákonem vymezených případech přenáší na odběratele, který ale není koncový zákazník a je plátcem DPH. Dodavatel je v takovém případě povinen uvést na vydanou fakturu výraz „daň odvede zákazník“ a patřičnou argumentaci právní normou. Režim přenesené daňové povinnosti je nastaven z důvodu omezení podvodů a využívá se například ve stavebnictví. (Finanční správa, 2017)

2.2.7 Fiktivní fakturace

V případě, že dojde k uzavření kupní smlouvy na dodání zboží a ze všech okolností z tohoto uzavření vyplývá, že jediným cílem je dosáhnout odpočtu DPH, jedná se o zneužití objektivního daňového práva. I v případě, že jsou dodrženy formální podmínky, které ustanovuje zákon o DPH, ale toto jednání postrádá jakýkoli ekonomický smysl, nelze jednání uznat za zákonné. Většinou se v tomto smyslu jedná o jinak spojené osoby ve smyslu § 6 odst. 2 zákona o DPH, které vytvořili fiktivní obchodní vztah. Nejzákladnější typy podvodů odboural vznik povinnosti podávat kontrolní hlášení, ovšem sofistikovanější formy těchto podvodů může správní orgán zjistit pouze na základě kontroly. (Rozsudek NSS 5 Afs 61/2008-80)

2.2.8 Nepravý dodavatel

Tento podvod bývá velmi často zaměňován s deliktem fiktivní fakturace. Je pravda, že je zde mnoho společného, ale institut nepravý dodavatel se od institutu fiktivní fakturace hlavně liší jednou základní skutečností. V tomto případě, nepravého dodavatele, plnění, které je předmětem fakturace, objektivně existuje, ale dodavatel na daňovém dokladu uvedený, není pravým dodavatelem. Nelze tedy hovořit o absolutní fiktivnosti, protože plnění existuje, ale uvedený dodavatel, není ve skutečnosti dodavatelem, který zboží či službu poskytl. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 138–139)

V praxi se velmi často stává, že odběratel, který zpravidla bývá označován za pachatele, z důvodu krácení daňové povinnosti a nezákonného navyšování svých daňových nákladů, je ve skutečnosti obětí, ve smyslu zneužití skutečnými pachateli a to dodavatelem. Dodavatel v takovém případě vystaví fakturu na jinou osobu, aby se vyhnul zvýšení svého výstupu a tím snížil daňovou povinnost. Velmi obtížně se podvod nepravého dodavatele odhaluje v případě složitých řetězců obchodních vztahů, v rámci velké smluvní volnosti. Skutečné plnění v těchto vztazích může poskytnout někdo třetí a účastníci je jen přefakturují příjemci a vzniká tím řetěz, který správce daně bude jen těžko rozplétat. Na toto navazuje evropská směrnice, která zavádí nový pojem řetězec. (Evropská směrnice ES 2006/112, čl. 36a)

2.2.9 Podvod na principu missing trader

Tento způsob podvodu bývá též nazýván jako karuselové podvody, kolotočové podvody či obchody chybějícího obchodníka (missing trader). Jde o velmi významnou část forem úniků daně z přidané hodnoty. Daňové subjekty se tohoto podvodu dopouštějí prostřednictvím organizovaných skupin. Tyto skupiny využívají přeshraniční obchod v Evropské unii, protože dodání zboží mezi členskými státy je od DPH osvobozeno. Již z názvu tohoto podvodu, chybějící obchodník, je patrný jeho základní pilíř. Podvod je založen na zmizení obchodníka a tím i zmizení daně z přidané hodnoty, kterou by měl správně odvést. Tito chybějící obchodníci jsou ve většině případů označováni jako takzvaní bílí koně⁵. (Finanční správa, 2016)

Podstatou podvodu je řetězové obchodování plátců DPH se zbožím, při kterém v jednom místě není daň z přidané hodnoty přiznána ani odvedena. Poté tento příslušný ekonomický subjekt přestane existovat a ve většině případů nelze tuto korporaci dopátrat, neboť byla „napsána“ právě na tyto bílé koně. V základním principu karuselového obchodu vystupuje nějaký evropský plátec DPH, dále firma, která bude inkasovat příslušný odpočet daně a samozřejmě onen bílý kůň, který zanikne a neodvede daň na výstupu. Povinnost odvést DPH vznikne až v případě, že ho daný subjekt bude chtít ve státě, kam ho dovezl prodat. Bílý kůň tedy toto zboží prodá, daň neodvede a jiný plátec, který toto zboží koupí si daň nárokuje, neboť toto DPH zaplatil spolu s kupní cenou zboží bílému koni, který se v tom momentě stáhne, skryje se před finančním úřadem. (Finanční správa, 2016)

2.3 Ekonomické aspekty daňových deliktů

Daňové delikty mají negativní dopad na fungování celého ekonomického systému České republiky, neboť krátí příjmy státního rozpočtu a tím mají dopad na vnitřní stabilitu státu. Daňová soustava slouží k získání dostatečných příjmů veřejných financí, které jsou následně přerozdělovány mezi organizační složky státu a další subjekty za účelem zabezpečení fungování státního aparátu. Proto je snahou státu daňovou kriminalitu co nejvíce snížit. Daně rovněž složí jako určité stabilizátory, které ovlivňují poptávku vlivem snížení disponibilního důchodu poplatníků. Velký vliv na dodržování daňové morálky má zvyšující se hrozba daňové kontroly ze strany správního orgánu. (Finanční správa, 2016)

---

⁵ Bílým koněm se rozumí osoba nastrčená k páčání trestné činnosti, takovým způsobem, aby byl pravý pachatel, který má prospěch z této činnosti, zakryt. Dle právních norem se pak osoba nesoucí označení bílý kůň kvalifikuje jak jako pachatel, tak i z druhé strany poškozený. (Vávra, 2015)

2.4 Daňové trestné činy – stručná charakteristika

Daňovými trestnými činy se rozumí nezákonné činy, jejichž skutkové podstaty jsou obsaženy v trestním řádu. Daňové trestní řízení bývá zpravidla započato podáním trestního oznámení na příslušný daňový subjekt správcem daně. I přes obvyklou odbornou a podrobnou strukturu, relevantní vyjádření či rozhodnutí správce daně, nelze tyto závěry v trestním řízení převzít a řídit se podle nich. Trestní oznámení podané správcem daně také obvykle obsahuje daňová přiznání a další dokumenty z daňového správního řízení a další potřebné doklady, které nashromáždil správce daně. Trestní řízení provádí odlišný typ orgánu, nikoli správce daně ale orgán v trestním řízení činný. Ani jeden z orgánů trestního či daňového řízení není druhému nadřízený ani podřízený. Oba činí svá rozhodnutí samostatně. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 57)

Mezi daňové trestné činy dle trestního zákona řadíme:

- Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle §240 Trestního řádu
- Neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a povinné podobné platby dle § 241 Trestního řádu
- Nesplnění oznamovací povinnosti v daňovém řízení dle § 243 Trestního řádu
- Porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží dle § 244 Trestního řádu
- Padělání a pozměnění předmětů k označení zboží pro daňové účely a předmětů dokazujících splnění poplatkové povinnosti dle § 245 Trestního řádu
- Padělání a pozměnění známek dle § 246 Trestního řádu

V souvislosti s jinými trestnými činy dále pak:

- Podvod dle § 209 Trestního řádu
- Porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 Trestního řádu, zpronevěra dle § 206 Trestního řádu
- Poškození věřitele dle § 222 Trestního řádu, zvýhodnění věřitele dle § 223 Trestního řádu
- Zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 254 Trestního řádu
- Poškození finančních zájmů EU dle § 260 Trestního řádu
- Zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 Trestního řádu, maření výkonu úřední osoby z nedbalosti dle § 330 Trestního řádu
- Maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 Trestního řádu
- Účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 Trestního řádu
- Nadržování dle § 366 Trestního řádu
- Nepřekažení trestného činu dle § 367 Trestního řádu, neoznámení trestného činu dle § 368 Trestního řádu

2.5 Komparace daňových deliktů a trestných činů ve vztahu k účetnictví

Primárním úkolem účetnictví z hlediska daní, je poskytnout státu potřebné údaje, tak aby mohlo dojít ke správnému stanovení a vybrání daně. V tomto smyslu tvoří účetnictví soustavu záznamů, dokladů a výkazů. Určení daně není ovšem jediným účelem vedení účetnictví. Účetnictví plní zejména funkci informační pro řídicí jednotky společností, pro účely jejich správného rozhodování a dále účetnictví mohou využít externí uživatelé, aby mohli posoudit majetkové situaci dané účetní jednotky a další informace z těchto výkazů vyplývající. Rozsah a způsob vedení účetnictví je zakotven v zákoně č. 563/1991 Sb., o účetnictví. Účetnictví představuje velmi cenný pramen důkazů v daňovém i trestním řízení, popřípadě i obhajobu. (Kubicová, 2007, s. 63)

Dle zákona o účetnictví je hlavní účelem vedení účetnictví věrné zobrazení skutečnosti, tedy stavu a pohybu majetku a jiných aktiv, závazků a dalších pasiv, nákladů a výnosů a v neposlední řadě výsledku hospodaření. (Kubicová, 2007, s. 64)

2.6 Prevence odpovědnosti a program compliance

Základním předpokladem prevence odpovědnosti je konzultace patřičných kroků s experty a specialisty v oboru, kterých se problém týká. V případě že se objeví skutečnosti vyjadřující situaci, ve které by mohlo dojít k nezákonnému jednání, je třeba co nejrychleji jednat. Je zde na místě co nejrychlejší prodiskutování nápravných opatření se specialistou, kterým je v našem případě daňový poradce, tedy expert v oblasti daňového práva. Pokud již započalo nějaké řízení se správcem daně, je třeba činit kroky k odstranění či k eliminaci rizik. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 286)

Prevence na straně manažerů

Nejdříve se zaměříme na prevenci odpovědnosti na straně manažerů. Hlavním předpokladem manažera, který se chce vyhnout případnému doměření daně, je budování vlastní odbornosti. Kromě svých vlastních dovedností, je nutné zvážit počet pracovníků pracujících ve finančním úseku, a to včetně jejich nadřazených jakožto kontrolních orgánů. Je nutné mít v tomto ohledu kvalifikovaný personál, popřípadě zvážit pomoc externích poradců. Nad některými finančními operacemi nemůže mít finanční úsek plný přehled. V případě nestandardních transakcí by mělo obchodní oddělení ihned upozornit účetní, daňové specialisty a popřípadě své právníky. Příslušní pracovníci by měli znát hrozící daňová rizika a znát postupy, tak aby mohli co nejvíce zamezit hrozícím konfliktům se správcem daně. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 281)

Prevence na straně daňových poradců

V případě daňových poradců, popřípadě advokátů specializovaných na daňové právo, je základní otázkou jak tyto osoby prokáží, že nic nezanedbali. Toto je v podstatě stejný problém, který nesou všichni manažeři. Základním předpokladem prevence je maximálně pečlivá práce, vykonaná osobami na patřičné odborné výši. Pokud by daňový poradce nabádal daňový subjekt, byť na jeho vlastní žádost, k nelegální činnosti, bude u tohoto daňového poradce shledáno úmyslné zavinění v rámci klientovo krácení daně, ať už v podobě účastenství, nebo v podobě nadržování. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 283–285)

Prevence uvnitř obchodní společnosti

V celém chodu společnosti je nutné nastolit takovou atmosféru, která bude demonstrovat, že samotné vedení společnosti a její představitelé nepodporují a ani sami nekonají nezákonné jednání a nehodlají ho tolerovat. Problém nastává v případě, že vedoucí představitelé společnosti jsou odměňováni v přímé návaznosti na ekonomické výsledky firmy, protože se tito pracovníci snaží o dosažení maximálních ekonomických výsledků za jakoukoliv cenu, tedy i za cenu porušení právních norem tak aby, dosáhli svého co nejvyššího hodnocení. (Lichnovský, Vučka, Křístek, 2020, s. 285)

Program compliance

Pokud právnická osoba prokáže, že vyvinula veškeré možné úsilí aby předešla protiprávního jednání, může být na základě liberačního důvodu z obvinění zproštěna. (Grygar, 2018 s. 26)

2.7 Daňová soustava České republiky v souvislosti s daňovými delikty

Daňovou soustavou se rozumí souhrn daní, které se vybírají v určitém státě a čase. Právně vyjádřeno, je daňová soustava specifikována úpravou jednotlivých daní prostřednictvím daňových zákonů. Jedná se o velmi široký pojem, pod který musíme zahrnout správu daní, metody a postupy vyměňování, kontrolu a nástroje pro vymáhání. To vše ve vztahu k daňovým subjektům a popřípadě ke třetím osobám. Technicky je daňová soustava konstituovaný systém institucí, které mají za úkol daňovou soustavu zabezpečit. (Bakeš, Karfíková, Kotáb, Marková a kol., 2012)

Základním smyslem daňového systému je zabezpečit dostatečný výnos pro stát. Výběr daní by měl minimálně zasahovat do ekonomických rozhodnutí na trzích, které by byly jinak efektivní, jedná se o takzvanou daňovou neutralitu. Správné nastavení daňového systému na určitém území je velmi složité a často dochází ke konfliktům mezi jednotlivými cíli či smysly výběru. V tomto případě musí dojít ke kompromisu, který je nutné stále hledat. Dle výroku Engliše je určitá daňová soustava v jisté zemi odrazem politických rozhodnutí v souvislosti se zájmovým a ideovým zaměřením politiků, kteří jsou u moci. (Bakeš, Karfíková, Kotáb, Marková a kol., 2012)

2.7.1 Současná soustava daní

Mezi základní členění daní při klasifikaci daní vybíraných v České republice je rozdělení na daně přímé a daně nepřímé. V případě přímých daní můžeme přesně určit osobu, která daň zaplatí. Lze tedy říci, že je tento plátcem⁶ přímé daně i její poplatník⁷ a daň krátí jeho příjem, popřípadě majetek. Přímé daně se pak dělí na další dvě části, a to daně důchodové a daně z majetku. Důchodovými daněmi se rozumí daně z příjmů právnických osob a daně z příjmů fyzických osob. Do kategorie daní z majetku řadíme daň z nemovitých věcí a daň silniční. (Stormware, Přímé a nepřímé daně)

Do nedávné doby byla součástí ještě daň z nabytí nemovitosti, ta ale byla zrušena s účinností ke dni 26. září roku 2020 se zpětnou účinností, kdy byl vklad do katastru nemovitostí proveden v prosinci roku 2019 a později. (Finanční správa, 2020)

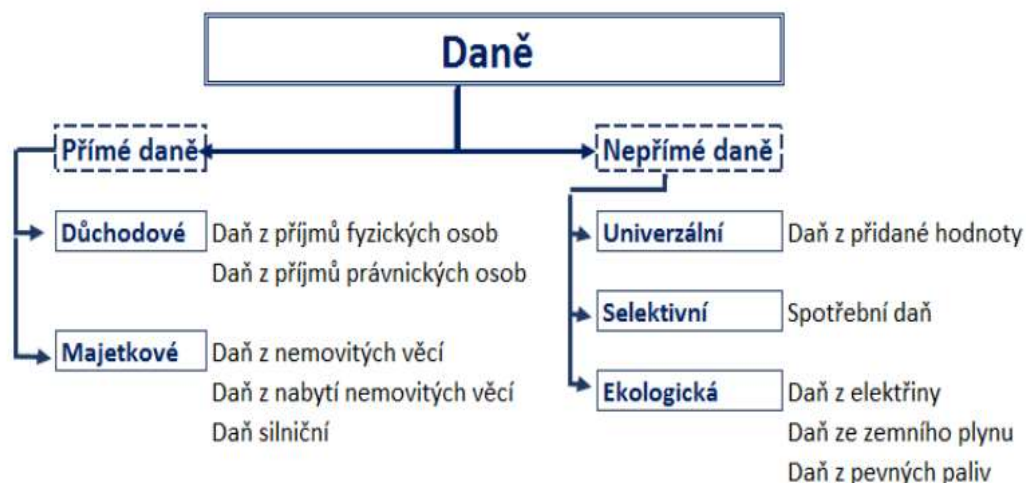
Nepřímé daně jsou charakterizovány tím, že není možné jednoznačné určení poplatníka daně, tedy osobu, jež tato daň zkrátí její příjem. Označena a určena může být pouze osoba, která daň odvádí, tedy plátcem. Nepřímé daně jsou též velmi často označovány jako daně ze spotřeby a takováto daň vstupuje do cen zboží či služby v podobě přírážky, kterou uhradí spotřebitel. Zjednodušeně řečeno poplatníkem daně je konečný spotřebitel a plátcem je příslušný obchodník, který tuto daň odvede do státního rozpočtu. Daně nepřímé se dále člení na daně selektivní, univerzální a ekologické. Selektivní daní je spotřební daň, jako univerzální daň chápeme daň z přidané hodnoty a mezi ekologické daně patří daň z elektřiny, ze zemního plynu a z pevných paliv. K nepřímým daním patří také poplatky za znečištění vody či vzduchu a poplatky za odpad. Poplatky jako takovými se tato práce zabývat nebude, neboť sama problematika daňových deliktů je velmi rozsáhlá a nevzniká tak v této práci pro poplatky potřebný prostor. (Stormware, Přímé a nepřímé daně)

---

⁶ Plátcem daně se rozumí osoba, jež odvádí daň do státního rozpočtu. (Hendrych a kol., 2009)

⁷ Poplatníkem daně se rozumí osoba, která tato daň krátí její příjem, popřípadě majetek. (Hendrych a kol., 2009)

V níže uvedeném obrázku vidíme současnou soustavu daňového systému České republiky. Jediná daň z nabytí nemovitosti již neplatí, ale vzhledem k tomu, že byla zrušena v roce 2020, je zde ve schématu zachována.

Obrázek 1: Daňová soustava České republiky (vlastní zdroj autora)

2.7.2 Správa daní

Správou daní se rozumí právo činit jistá opatření, která jsou potřebná ke zjištění, stanovení a splnění daňových povinností. Správu daní dříve právně upravoval zákon o správě daní a poplatků. Dnes je právní úprava správy daní zakotvena v daňovém řádu. Mezi základní daňové povinnosti, které má správa daní na starost patří vyhledat daňové subjekty, dále pak vyměřit, vybrat, vyúčtovat, vymáhat a kontrolovat daně a jejich splnění ve správné výši a stanovené době. Správa daní je úkolem pro územní finanční orgány, finanční úřady, finanční ředitelství a další státní orgány České republiky. Mezi jiné orgány, které vykonávají správu daní, můžeme přiřadit například celní úřady. Ty mají za úkol správu daně z přidané hodnoty při dovozu zboží či služeb a správu daní spotřebních. (Hendrych a kol., 2009)

2.8 Daňové řízení v souvislosti s daňovými delikty

Daňové řízení je velmi specifické, tím že nese poměrně velkou míru samostatnosti a nezávislosti na řízení správním. Současný Daňový řád regulující daňový proces je samostatný komplexní kodex, který má jen minimální vazbu na správní řád. Daňové řízení a správní řízení je tedy právně odděleno. Ustanovení § 262 Daňového řádu pro daňové řízení výslovně vylučuje použití správního řádu. Na druhou stranu ve správním řádu, konkrétně v § 1 odst. 2 je ustanoveno, že pokud jiný zákon nestanoví jiný postup má správní řád jakousi obecnou a podpůrnou působnost. Vzhledem k tomu, že správce daně je kategorizován jako správní orgán, bude správní řád použit v případě, kdy daňový řád danou situaci související se správnou daní neobjasňuje. (Novotná, Jordanovová, Krupičková, Šotník, 2019, s. 1–3)

2.8.1 Základní zásady správy daní a daňového řízení

Základní zásady správy daní jsou upraveny v úvodních ustanoveních samotného daňového řádu, a to konkrétně § 5 až § 9. Jedná se o základní kompoziční prvky, na základě kterých je daňový řád vytvořen. Základní zásady správy daní, by měly samy o sobě být východzí při teleologickém výkladu celého daňového řádu. Výše vyjmenované ustanovení, tedy § 5 - § 9, neobsahuje všechny zásady správy daní, které jsou potřebné k patřičné interpretaci a následné aplikaci daňového řádu. Další potřebné a důležité zásady jsou odvoditelné přímo z určitých ustanovení daňového řádu a jiných zákonů s daňovým řádem souvisejících. Hlavním následným pramenem je zejména správní řád. V ustanovení § 177 správního řádu je uvedeno, že základní zásady, které jsou specifikovány v § 2 až § 8, musí být ve správním řízení zohledněny. Vzhledem k tomu, že daňové řízení je bráno jako speciální samostatné správní řízení, musí se vzít v potaz i tyto zásady. Také nelze samozřejmě opomenout zásady plynoucí z vyšších právních norem, daňovému řádu nadřazené. Zejména tedy Ústavu České republiky a Listinu základních práv a svobod. V některých případech hrají významnou roli také zásady, které plynou z práva mezinárodního. (Rozeňal, 2019, s. 9)

Základní zásady správy daní a daňového řízení

- Dle ustanovení § 5 Daňového řádu
  - a) Zásada zákonnosti a legitimacy

V rámci zásady zákonnosti, je správní orgán v daňovém řízení povinen jednat dle souvisejících zákonů a ostatních právních předpisů. Právním předpisem se rozumí veškeré součásti⁸ právního řádu, nikoli jenom daňový řád samotný. Podle ustanovení § 2 DŘ má správce daně oprávnění k jednání pouze v rozsahu který stanovuje zákon. Oproti tomu jsou postaveny zúčastněné třetí osoby, které mohou jednat tak, jak jim nezakazuje zákon. (Nález Pl. ÚS 24/07 a Pl. ÚS 31/13)

- b) Zásada ochrany práv a právem chráněných zájmů osob zúčastněných na správě daní

V odst. 3 § 5 je specifikován pojem „osoba zúčastněná na správě daní“, jakožto legislativní zkratka. V případě použití tohoto pojmu se jedná o daňové subjekty a zúčastněné třetí osoby na základě § 20 až § 22. Tato zásada je komponentou právní jistoty a můžeme jí vykládat třemi různými způsoby. V pohledu prvním se zaměříme na příkaz k proporcionalitě či přiměřenosti. Tato zásada klade za povinnost správci daně postupovat podle zákona a při tom zákon aplikovat přiměřeně, nikoliv invazivně. To znamená, že správce daně by měl při výběru a správě daní volit takové prostředky, aby byl naplněn zájem chráněný zákonem, ale ne za každou cenu. (NSS 6 Afs 3/2016)

Druhým pohledem se zaměříme na ochranu práv nabytých v dobré víře. Základním předpokladem je presumpce správnosti aktů veřejné moci. Jedná se o jistotu, že adresát daného aktu bude moci po jistou dobu poté, co správní orgán rozhodne, zasáhnout a to pouze ve stanovené době. Poté co tato doba vyprší již nikoliv. Tato zásada může mít i negativní dopad, neboť říká, že rozhodnutí je považováno za platné, dokud nebude napraveno patřičným prostředkem ochrany. (Lichnovský, Ondrýsek a kol., 2016)

---

⁸ Za součást právního řádu se rozumí zákony, zákonná opatření, podzákonné a nadzákonné předpisy a samozřejmě evropské a mezinárodní předpisy, kterým se Česká republika zavázala. Dále je zde návaznost na soudní rozsudky. (Rozeňal, 2019, s. 10)

Mezi prostředky ochrany ve správě daní řadíme odvolání, přezkumné řízení, rozklad a obnovu řízení. Podle ustanovení § 148 a § 160 je presumpce správnosti považována za definitivní po uplynutí prekluzivních⁹ lhůt. Dále se také musíme zaměřit na ochranu dobré víry osob zúčastněných na správě daní. V tomto případě je dobré víry předpokládáno především v oblasti důkazního břemene, v případě, že daňový subjekt uplatňuje vůči správci daně některé výhody na základě zákona. Příkladem je třeba nadměrný odpočet DPH. (Lichnovský, Ondrýsek a kol., 2016)

Třetí a poslední pohled je v oblasti zákazu retroaktivity. Tento pojem můžeme rozdělit na pravou retroaktivitu a nepravou retroaktivitu. Pojem retroaktivita znamená zpětnou účinnost, případně působnost, právní normy a je dle zásady „lex retro non agit“ („zákon nepůsobí zpětně“) považována za nepřípustnou. Na druhé straně je nepravá retroaktivita, která se projevuje od účinnosti určité právní normy ale na již započaté probíhající řízení. Nepravá retroaktivita je tedy právně přípustná, ale musí zde být zřetelný silný veřejný zájem a zachována hranice únosnosti. (Rozeňhal, 2019, s. 13)

- Dle ustanovení § 6 Daňového řádu
  - a) Zásada rovnosti

Tato zásada je upravena v odst. 1 § 6 v přímé návaznosti na ustanovení § 5 odst. 3, konkrétně osob zúčastněných na správě daní. Hlavní myšlenkou je, aby správce daně ke všem osobám zúčastněných na správě daní přistupoval stejně. Tato zásada se neváže na vztah osob zúčastněných na správě daně a správce daně. Správce daně je orgánem veřejné moci a tak má právo z této pozice ukládat těmto osobám určité povinnosti. Musíme zde také rozlišit, do jaké kategorie se dané osoba řadí. Tuto zásadu nelze vykládat například tak, že by daňový subjekt měl stejná práva jako svědek a naopak. (Rozeňhal, 2019, s. 14)

---

⁹ Prekluzivní lhůtou se rozumí lhůta doba, po jejíž skončení určité právo zaniká. Po této době tedy již správní orgán nemůže vyměřit daň. (Lichnovský, Ondrýsek a kol., 2016)

b) Zásada součinnosti

Zásadu součinnosti specifikuje odst. 6 § 2. Tato zásada se výjimečně vztahuje jak na správce daně, tak i na osoby na správě daně zúčastněné podle § 5 odst. 3. Zásada účinnosti je v daňovém řádu poměrně dobře promítnuta v textu tohoto zákona. Příkladem úspěšného promítnutí je dokazování, které nemůže být dle ustanovení § 92 prováděno bez součinnosti s daňovým subjektem a oproti tomu vyhledávací činnost správce daně dle ustanovení § 78, které může správce daně provádět bez součinnosti s daňovým subjektem. Ustanovení, které upravuje podání daňového tvrzení a povinnost pro daňový subjekt unést důkazní břemeno, je založeno na předpokladu součinnosti daňového subjektu se správcem daně. Závisí na samotném subjektu a jeho postoji, jak velkou míru součinnosti poskytne. Pokud daňový subjekt nebude spolupracovat, může být daň stanovena náhradním způsobem, nebo může správce daně přistoupit k určitým sankcím dle § 247a. U zúčastněných třetích osob zákon předpokládá povinnou součinnost podle § 57 a § 96. Za neplnění této součinnosti rovněž může správce daně uložit sankci dle § 247. (Lichnovský, Ondrýsek a kol., 2016)

Pro správce daně je tato zásada také závazná. Pokud je to v daných případech možné měl by správce daně s daňovými subjekty navazovat určitou formu spolupráce. Tím se rozumí, že pokud hrozí potencionální konflikt je na místě ho vyřešit nebo alespoň se snažit ho vyřešit prostřednictvím neformálního jednání. Je tedy možné v případě nejasností správce daně v daňovém tvrzení daňového subjektu umožnit zjednání nápravy, tím že ho na tyto nejasnosti správce daně pouze neformálně upozorní. (Rozeňnal, 2019, s. 14)

c) Zásada poučovací

Tato zásada specifikuje určité případy, kdy neplatí jedna ze základních právních zásad, a to, že neznalost zákona neomlouvá. Správce daně je v takovém případě povinen poučit osoby na správě daní zúčastněné o jejich právech a povinnostech. Toto platí jen ve vymezených případech. Správce daně má tedy povinnost poučit daňový subjekt v zákonem vymezených situacích, popřípadě je na zvážení správního orgánu s ohledem na určitý případ. Toto poučení popřípadě upozornění nelze chápat v žádném případě jako právní poradenství. Poučovací povinnost je vztažena jen na právo procesní, nikoli na právo hmotné. (Rozsudek NSS 1 As 51/2010)

d) Zásada vstřícnosti

Tato zásada je upravena § 6 odst. 4. Zásada vstřícnosti říká, že správce daně je povinen při správě daní spolupracovat s osobami na daňovém řízení zúčastněnými. Úřední osoba, která vystupuje ve správě daní je povinna jednat co nejdvořileji. Pokud se úřední osoba této zásady nebude držet, je možné na základě ustanovení § 261 vznést stížnost na chování této úřední osoby. Hlavní dopad této stížnosti se promítne spíše ve snížení odměn pracovníka správy daní, nikoliv však do zákonnosti samotného řízení. V návaznosti na tento problém je zde ustanovení § 247, které se týká pořádkových pokut. (Rozehnal, 2019, s. 15)

- Dle ustanovení § 7 Daňového řádu

a) Zásada rychlosti

Na základě této zásady ustanovené v odst. 1 § 7, je správní orgán povinen konat, když konat má. V praxi můžeme tuto zásadu vysvětlit třemi důsledky. Za prvé je zde kontumace, která je zapříčiněna nekonáním správce daně a samozřejmě i pomalým konáním správce daně. Druhým případem může být takzvané donucení. V případě, že určitý správní orgán nebude konat a s touto nečinností nejsou spojené kontumační účinky, může osoba na správě daní zúčastněná podat podnět na ochranu před nečinností dle ustanovení § 38. Třetím důsledkem je patřičná sankce. Příkladně podle § 155 a § 254a, může daňový subjekt požadovat po správci daně úrok. Tento třetí důsledek, tedy sankci nelze brát v úvahu pouze ve vztahu ke správci daně a jeho činnosti. Sankce jsou spojeny i s nečinností osob na správě daní zúčastněných. (Rozehnal, 2019, s. 16)

b) Zásada hospodárnosti

Tato zásada vychází z ustanovení odst. 2 § 7 a navazuje na zásadu přiměřenosti dle odst. 2 § 5. Jedná se o zásadu organizačního pojetí. Zásada hospodárnosti bývá většinou upravena přímo speciálním ustanovením, které se váže k určitému problému. Úřední osoba, tedy správce daně je vždy povinen vést daňové řízení co nejhospodárněji, ale zároveň nesmí na základě hospodárnosti popřít jiná práva osob, které se správy daní účastní. Jako příklad hospodárnosti můžeme vzít v úvahu § 58, který říká, že pokud správce daně může získat informace od orgánů veřejné moci, zakazuje se, aby je vyžadoval od třetích osob přímo. (Lichnovský, Ondrýsek a kol., 2016)

- Dle ustanovení § 8 Daňového řádu
  - a) Zásada volného hodnocení důkazů

Zásada volného hodnocení důkazů slouží k popisu, jak by měl vypadat průběh hodnocení důkazů, v návaznosti na právní úpravu dokazování obsaženou v § 92 až § 100. Zásada je zakotvena v odst. 1 § 8. Než začne správce daně vyhodnocovat souvislosti, které z důkazů plynou, měl by nejdříve tyto důkazy vyhodnotit jednotlivě. Zahájení procesu hodnocení důkazů musí být daňovému subjektu sděleno prostřednictvím rozhodnutí a samozřejmě jeho patřičným odůvodněním. (Rozehnal, 2019, s. 17)

- b) Zásada legitimního očekávání

Tato zásada je brána jako součást takzvaného principu právní jistoty. Vychází z odst. 2 § 8. Hlavním cílem je dosáhnout shodnosti rozhodování v podobných či dokonce stejných případech. Pokud bude rozhodnuto v nějakém případě jinak než v případě předešlém, je nutné toto rozhodnutí patřičně zdůvodnit. Primárně se tato zásada užívá při správním uvažování a při výkladů nejasných správních pojmů. Vzhledem k soustavě rozhodovacích orgánů, lze z této zásady vyvodit, že každá úřední osoba finanční správy by měla ve shodných případech rozhodovat v totožných kauzách stejně. Důležitou roli zde hraje správní praxe, která by měla být jednotná a je tvořena opakovaným použitím či výkladem právní normy, popřípadě veřejnými i neveřejnými metodickými pokyny a dalšími pokyny správce daně. Správní praxe by měla být z dlouhodobého hlediska ustálená a transparentní. (Rozsudek NSS 6 Ads 88/2006)

Velmi vážnou otázkou v rámci užití správní praxe je, zda je touto praxí správce daně zavázán, neboť není zákonně upravena. V tomto případě musíme vzít v potaz, zda je tato zavedená správní praxe založena na správném stanovení rozhodnutí. Pokud v minulosti dojde ke špatným rozhodnutím správce daně na základě správní praxe, není touto správní praxí správce daně vázán. Zásada legitimního očekávání je vždy podřízena zásadě zákonnosti. Pokud je správní praxe stanovena správcem daně na základě pokynu značeného písmenem D, je tuto instrukci nutné akceptovat v každém případě. Změna právní praxe je možná, pouze pokud bude racionální, srozumitelná a přehledná. (Rozsudek NSS 9 Afs 66/2013)

c) Zásada materiální pravdy

Tato zásada je založena na vysoké hodnotě spravedlnosti a pravdivosti. Toho je dosahováno díky důslednému poskytnutí ochrany zákonem chráněnému zájmu a subjektivnímu právu, za předpokladu že je zjištěn co nejúplnější skutkový stav věci. Zásada je upravena v odst. 3 § 8. Podstatným východiskem této zásady je, že správní orgán musí dát přednost obsahu právních úkonů před jejich názvem. (Hendrych a kolektiv, 2009)

Správce daně musí posoudit, zda právní jednání nevykazuje náznak simulace ze strany daňového subjektu a to absolutní i relativní. Pokud daňový subjekt předstírá nějaký právní úkon, ale ve skutečnosti k žádnému právnímu úkonu nedošlo, jedná se o simulaci absolutní. V případě relativní simulace daňový subjekt předstírá určitý právní úkon takovým způsobem, kterým se snaží zakrýt právní úkon jiný. V takovém případě je správce daně povinen provést takzvanou „dissimulaci“, tedy zjistit skutečný právní úkon. (Rozsudek NSS 1 Afs 11/2010)

d) Zásada zákazu zneužití práva

Tato zásada úzce souvisí se zásadou materiální pravdy. Hlavním záměrem je poukázat na zákaz obcházení zákona. Na základě ustanovení § 8 odst. 3 daňového řádu lze takto ohodnotit jen situaci, při níž dojde k zastírání skutečného stavu. Lze říci, že tato zásada je hlavně institutem práva soukromého upraveného občanským zákoníkem a to konkrétně § 39. (Zatloukal, 2011, s. 28-31)

Otázkou zůstává, zda je možné tuto nově zavedenou zásadu aplikovat v rámci práva veřejného. Na toto navazuje rozsudek nejvyššího správního soudu, který byl ovšem napáden ústavní stížností. Ústavní soud tento rozsudek nejvyššího správního soudu nezrušil. Je tedy jasné, že se tato zásada bude nadále v rozhodovací praxi správce daně aplikovat. (Rozhodnutí NSS ze dne 10. 11. 2005, sp. zn. 1 Afs 107/2004)

- Dle ustanovení § 9 Daňového řádu

a) Zásada neveřejnosti

Zásada neveřejnosti představuje formu povinnosti mlčenlivosti. Vztahuje se na všechny osoby, které se správy daní účastní. Tato zásada je upraveno v § 52, § 56 a § 246 Daňového řádu. Základní myšlenkou je ochrana daňového subjektu před zneužitím důvěryhodných informací, které budou v rámci daňového řízení objeveny. Všechny informace získané během daňového řízení, nesmí být využity k jiným účelům, popřípadě jinak zneužity. Osoby účastněné na daňovém řízení mají povinnost zachovat v každém případě mlčenlivost o tom, co se během tohoto řízení o poměrech jiných subjektů dozvěděli. (Zatloukal, 2011, s. 22 – 23)

b) Zásada dispoziční, zásada oficiality

Dispoziční zásadou se rozumí závislost na vůli daňového subjektu, zda bude daňové řízení zahájeno nebo ne. Příkladem je zda daňový subjekt podá odvolání. Ze zásady oficiality plyne pro správce daně povinnost zahájení daňového řízení, v případě že jsou splněny všechny zákonem stanovené podmínky. Hovoříme zde o takzvané povinnosti „ex officio“, tedy z úřední povinnosti. (Zatloukal, 2011, s. 23 – 24)

2.8.2 Podání v daňovém řízení

Dle ustanovení § 70 odst. 1 Daňového řádu se podáním v daňovém řízení rozumí úkon osoby na správě daní zúčastněné, který směřuje vůči správci daně. Podáním se jednak zahajuje daňové řízení, nebo se může jednat o podání již v daňovém řízení probíhajícím. Podání lze vzít zpět do doby, kdy správce daně nevydá v dané věci rozhodnutí. Není ovšem možné vzít takzvané zpětvzetí v případech povinnosti podání daňového přiznání plynoucí ze zákona. V takovém případě jsou zde instituty jako opravné daňové přiznání či následné daňové přiznání. Každé podání musí obsahovat obecné náležitosti, tak aby bylo patrné, kdo podání činí, čeho se týká a co navrhuje. V případě některých podání Daňový řád stanovuje některé další náležitosti, jako například v případě podání odvolání musí být uveden důvod a podobně. (Novotná, Jordanovová, Krupičková, Šotník, 2019, s. 34)

V případě elektronického podání přes datovou schránku musí tato zpráva splňovat náležitosti stanové správcem daně. (POKYN Č. GFŘ – D – 48)

3 Sankce za daňové delikty a trestné činy

3.1 Sankce v daňovém řízení

Sankce v daňovém řízení můžeme rozdělit na dvě skupiny. Jsou jimi sankce daňového subjektu a sankce správce daně. Sankce jsou v Daňovém řádu upraveny pouze obecně, neboť řada dalších sankcí je upravena přímo ve speciálních zákonech s daňovou problematikou souvisejících. Příkladem je třeba zákon o dani z přidané hodnoty a jeho úprava sankcí, které se udělují v návaznosti na kontrolní hlášení. (Novotná, Jordanovová, Krupičková, Šotník, 2019, s. 232)

3.1.1 Sankce daňového subjektu

- Pokuta za opožděné tvrzení daně
- Penále
- Úrok z prodlení
- Pokuta za porušení povinnosti mlčenlivosti
- Pořádková pokuta
- Pokuta za nesplnění povinnosti peněžitého charakteru

3.1.2 Sankce správce daně

- Úrok z neoprávněného jednání správce daně
- Úrok z vratitelného přeplatku
- Úrok z daňového odpočtu

3.2 Sankce v trestním řízení

- Zkrácení daně, poplatky a podobné povinné platby dle § 240 TZ (Trestní zákoník)
- Neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby dle § 241 TZ
- Nesplnění oznamovací povinnosti v daňovém řízení dle § 243 TZ
- Porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží dle § 244 TZ
- Padělání a pozměnění předmětů k označení zboží pro daňové účely a předmětů dokazujících splnění poplatkové povinnosti dle § 245 TZ

4 Metodický postup

Pracovní hypotézy pro praktickou část:

- H1. Většina subjektů se nejčastěji dopouští daňového deliktu nepodání daňového tvrzení.
- H2. Nejčastější sankcí za daňový delikt je úrok z prodlení.
- H3. Nejčastěji se subjekty dopouštějí daňového deliktu v oblasti daně z přidané hodnoty.
- H4. Správní tresty za daňové delikty jsou v České republice dostatečně účinné, tzn., že zamezují stejnému subjektu v opakování protiprávního jednání.

Metodický postup vypracování kvalifikační práce:

1. Studium souvisejících právních předpisů a příslušné literatury.
2. Analýza daňových deliktů, popřípadě daňových trestných činů a vypracování teoretické části.
3. Sestavení hypotéz pro praktickou část.
4. Příprava podkladů pro praktickou část.
5. Sběr informací prostřednictvím dotazníku a řízeného rozhovoru.
6. Zhodnocení a analýza šetření.
7. Závěr, vlastní názor a doporučení.

5 Praktická část

Sběr dat

V praktické části diplomové práce je použito jak kvantitativního výzkumného šetření, získávání dat formou dotazníků, tak i kvalitativního výzkumného šetření. Sběr dat proběhl pomocí řízeného rozhovoru. Řízený rozhovor v tomto případě slouží k hlubšímu vniknutí do dané problematiky a k doplnění analyzovaných dotazníků.

Kvantitativní výzkumné šetření

V diplomové práci je užito kvantitativního výzkumného šetření, kde sběr dat proběhl formou elektronických i tištěných dotazníků. Osloveni jsou pracovníci institucí, kteří se touto problematikou zabírají. Celkem bylo odpovězeno na 76 dotazníků. Každý dotazník obsahuje 18 otázek zaměřených na problematiku přestupků právnických osob.

Kvalitativní výzkumné šetření

Součástí diplomové práce je také strukturovaný řízený rozhovor. Řízený rozhovor je zaměřen na více rozvinuté otázky z dotazníku a je ještě rozšířen o další podstatné otázky související s touto problematikou. V řízeném rozhovoru je celkem 14 otázek. Otázky zodpověděl kvalifikovaný daňový poradce, který se touto problematikou daňových deliktů zabývá.

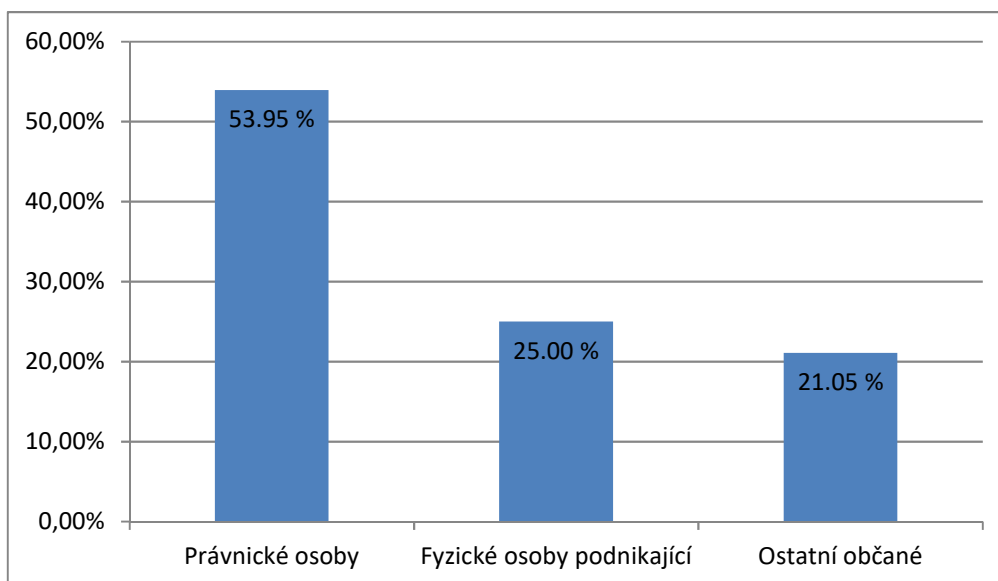
Analýza a zpracování dat

Analýza a zpracování dat proběhla pomocí programu Microsoft Excel. V tomto programu byly vytvořeny vhodné tabulky a grafy na základě předchozího dotazníkového šetření. V tabulkách jsou uvedeny jednotlivé možnosti odpovědí na každou otázku a absolutní a relativní četnosti těchto odpovědí. Grafy jsou zpracovány na základě relativních četností jednotlivých odpovědí. Data získaná z řízeného rozhovoru byla během něj zaznamenávána do předem připraveného formuláře a následně zapracována do diplomové práce.

5.1 Dotazníkové šetření

Otázka č. 1: Dopouštějí se více daňových deliktů právnické osoby, podnikající fyzické osoby nebo ostatní občané?

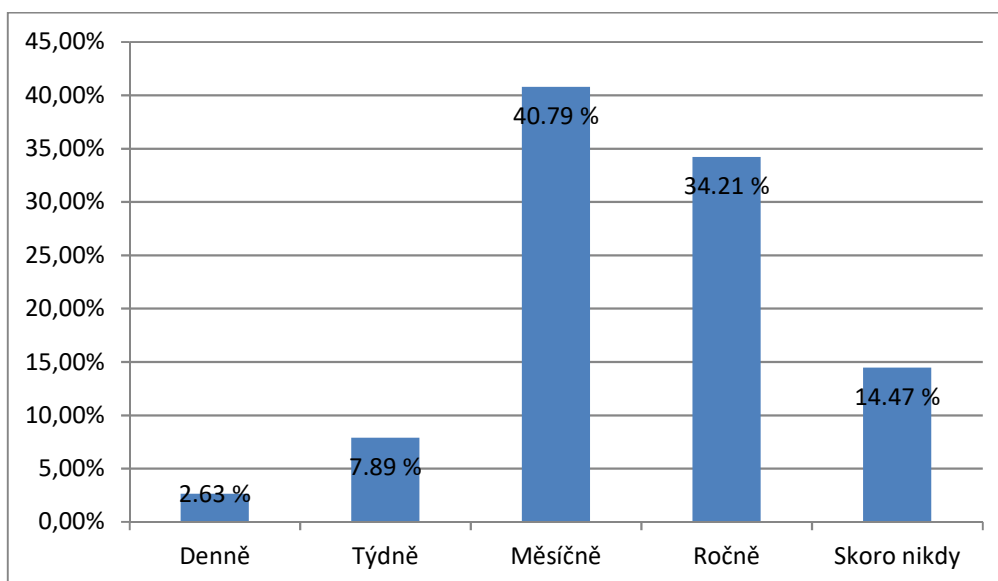
Graf 1: Otázka č. 1 (vlastní zdroj autora)

Tabulka 1: Otázka č. 1 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Právnické osoby	41	53.95 %
b. Fyzické osoby podnikající	19	25.00 %
c. Ostatní občané	16	21.05 %
Celkem	76	100.00 %

První otázka byla pojata obecně, zda se dopouštějí daňových deliktů více právnické osoby, podnikající fyzické osoby nebo ostatní občané. Dle grafu je patrné, že se deliktů nejvíce dopouštějí právnické osoby. Relativní četnost této odpovědi je 53,95 % a konkrétně tak odpovědělo 41 respondentů. Na druhém místě jsou, co se týče početnosti páchaných daňových deliktů podnikající fyzické osoby s relativní četností 25 % a konkrétně tak odpovědělo 19 respondentů. Podle tohoto dotazníkového šetření se na páchaní daňových deliktů nejméně podílejí ostatní občané a to s podílem 21,05 %.

Otázka č. 2: Jak často se zaobíráte problematikou daňových deliktů?

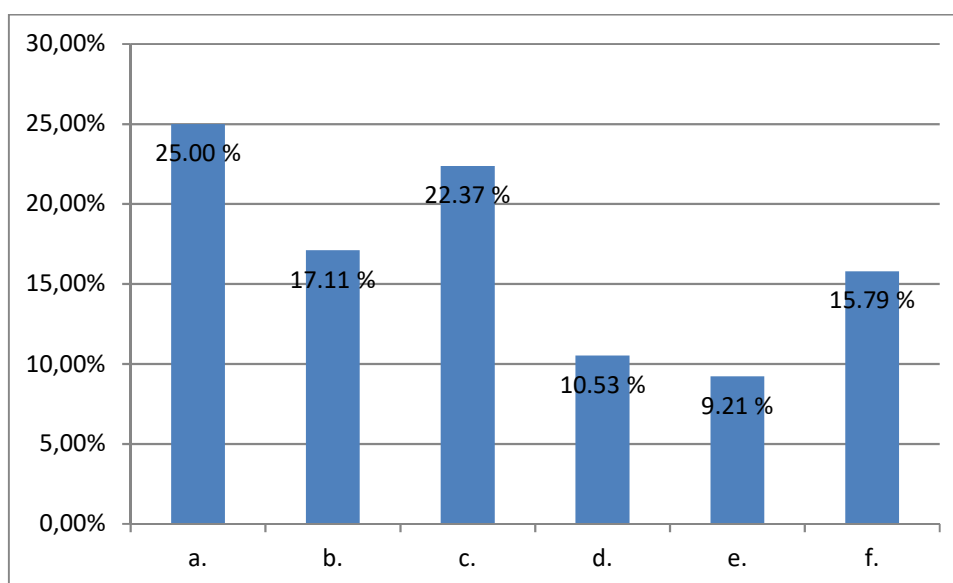
Graf 2: Otázka č. 2 (vlastní zdroj autora)

Tabulka 2: Otázka č. 2 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Denně	2	2.63 %
b. Týdně	6	7.89 %
c. Měsíčně	31	40.79 %
d. Ročně	26	34.21 %
e. Skoro nikdy	11	14.47 %
Celkem	76	100.00 %

Většina respondentů uvedla, že se zaobírají problematikou daňových deliktů v měsíčním časovém horizontu. Tuto odpověď uvedlo v relativním pojetí 40,79 % respondentů, konkrétně 31 respondentů. Dále pak je zde velká četnost odpovědi, že se zaobírají problematikou daňových deliktů v ročním časovém horizontu, relativně takto odpovědělo 34,21 % respondentů, absolutně 26 respondentů. Skoro nikdy se problematikou daňových deliktů nezaobírá 14,47 % respondentů, konkrétně 11. V týdenním časovém horizontu se touto problematikou zaobírá 7,89 %, tj. 6 respondentů a denně 2,63 % respondentů, konkrétně 2 respondenti.

Otázka č. 3: Jakých daňových deliktů se subjekty dopouštějí nejčastěji?

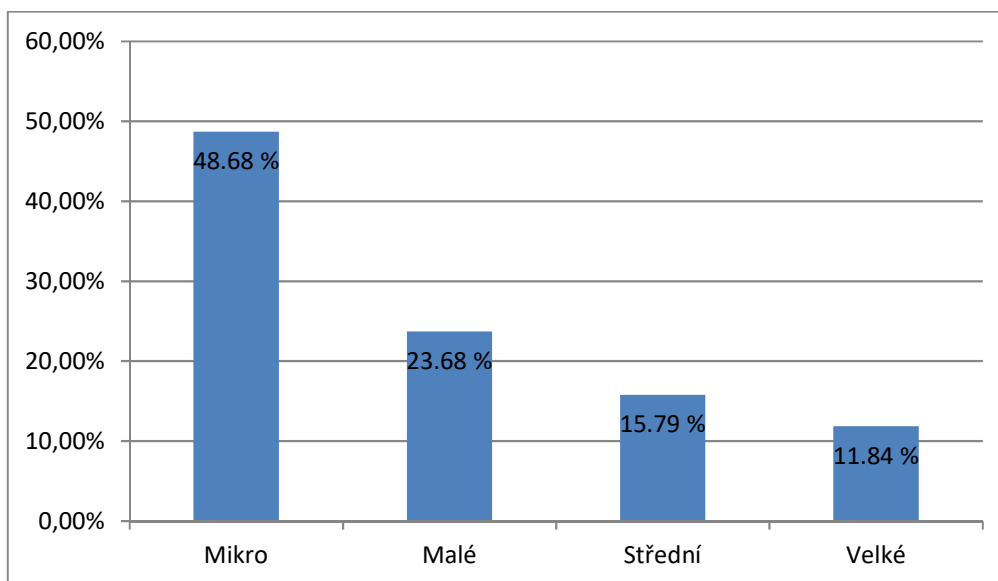
Graf 3: Otázka č. 3 (vlastní zdroj autora)

Tabulka 3: Otázka č. 3 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Nepodání daňového tvrzení	19	25.00 %
b. Zkrácení daně	13	17.11 %
c. Neodvedení daně	17	22.37 %
d. Neprokázaný daňový odpočet	8	10.53 %
e. Nesplnění oznamovací povinnosti	7	9.21 %
f. Neodvedení SP a ZP	12	15.79 %
Celkem	76	100.00 %

Na základě tohoto dotazníkového šetření bylo zjištěno, že nejčastějším daňovým deliktem je nepodání daňového tvrzení. Takto odpovědělo relativně 25 % respondentů, v absolutní rovině 19 respondentů. Velmi početnou odpovědí bylo také, že se subjekty často dopouštějí deliktu neodvedení daně. Celkem tuto odpověď uvedlo relativně 22,37 % respondentů, konkrétně tomu tak učinilo 17 respondentů. 13 respondentů odpovědělo, že se subjekty nejčastěji dopouštějí deliktu zkrácení daně, relativní četnost této odpovědi je 17,11 %. Dále pak zde s relativní četností 15,79 % máme odpověď neodvedení sociálního a zdravotního pojištění, absolutně toto uvedlo 12 osob. Odpověď neprokázaný daňový odpočet uvedlo 10,53 % oslovených respondentů, konkrétně 8 osob. Odpovědi s nejmenší četností odpovědí je nesplnění oznamovací povinnosti, relativně odpovědělo 9,21 %, absolutně 7 osob.

Otázka č. 4: Pokud se jedná o právnické osoby, jak velké se tyto právnické osoby dle zákona o účetnictví nejvíce dopouštějí daňových deliktů?

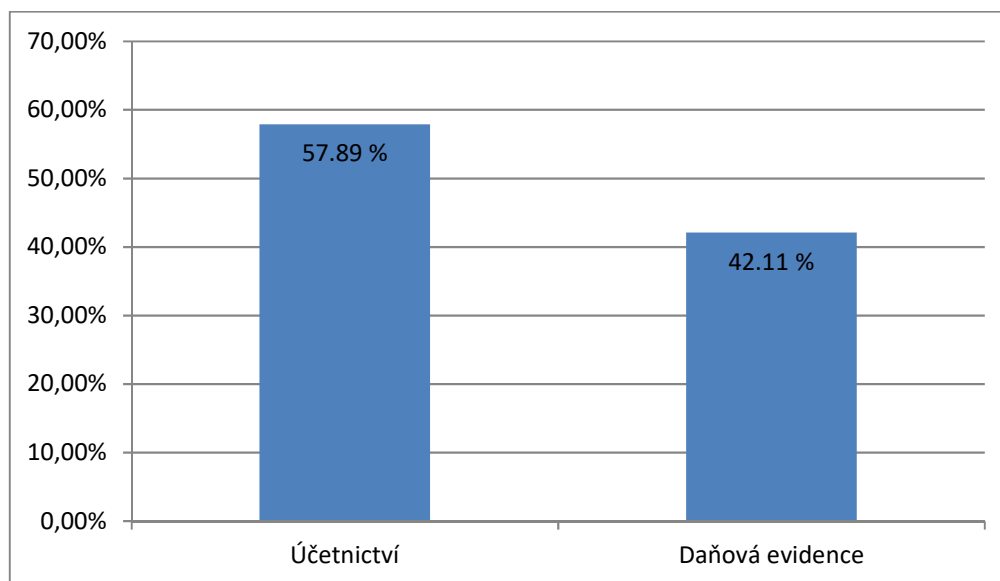
Graf 4: Otázka č. 4 (vlastní zdroj autora)

Tabulka 4: Otázka č. 4 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Mikro	37	48.68 %
b. Malé	18	23.68 %
c. Střední	12	15.79 %
d. Velké	9	11.84 %
Celkem	76	100 %

V případě právnických osob a jejich velikosti, tedy jak velké právnické osoby dle zákona o účetnictví se nejvíce dopouštějí deliktů je nejčetnější odpovědí varianta a), tedy mikro účetní jednotky. Relativně takto odpovědělo 48,68 % respondentů, v absolutní rovině 37 osob z celkového počtu 76 nasbíraných dotazníků. U odpovědi, že se dopouštějí deliktů nejvíce malé účetní jednotky, označilo tuto variantu 18 respondentů s relativním podílem 23,68 %. V případě odpovědi středních účetních jednotek odpovědělo tuto variantu 12 respondentů s relativním podílem 15,79 % a nejméně odpovědí se dostalo v případě odpovědi velké účetní jednotky a to 9 osob s relativním podílem 11,84 %.

Otázka č. 5: Dopouštějí se daňových deliktů subjekty vedoucí účetnictví či subjekty vedoucí daňovou evidenci?

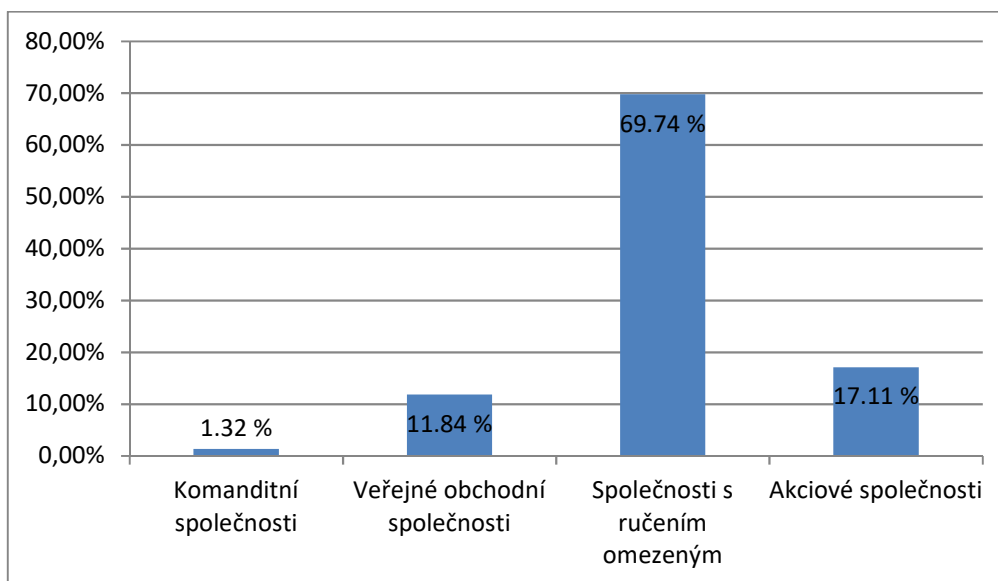
Graf 5: Otázka č. 5 (vlastní zdroj autora)

Tabulka 5: Otázka č. 5 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Účetnictví	44	57.89 %
b. Daňová evidence	32	42.11 %
Celkem	76	100.00 %

Na otázku zda se daňových deliktů dopouštějí více subjekty vedoucí účetnictví či daňovou evidenci bylo zodpovězeno, že více deliktů se dopouštějí osoby, které vedou účetnictví. Takto odpovědělo 44 respondentů ze 76 s relativní četností 57,89 %. Odpověď daňová evidence byla označena 32 respondenty s relativní četností 42,11 %. Zde je ale patrné, že rozdíl mezi těmito dvěma odpověďmi není až tak velký.

Otázka č. 6: Pokud se jedná o právnické osoby, jaké právní formy právnických osob se dopouštějí daňových deliktů nejvíce?

Graf 6: Otázka č. 6 (vlastní zdroj autora)

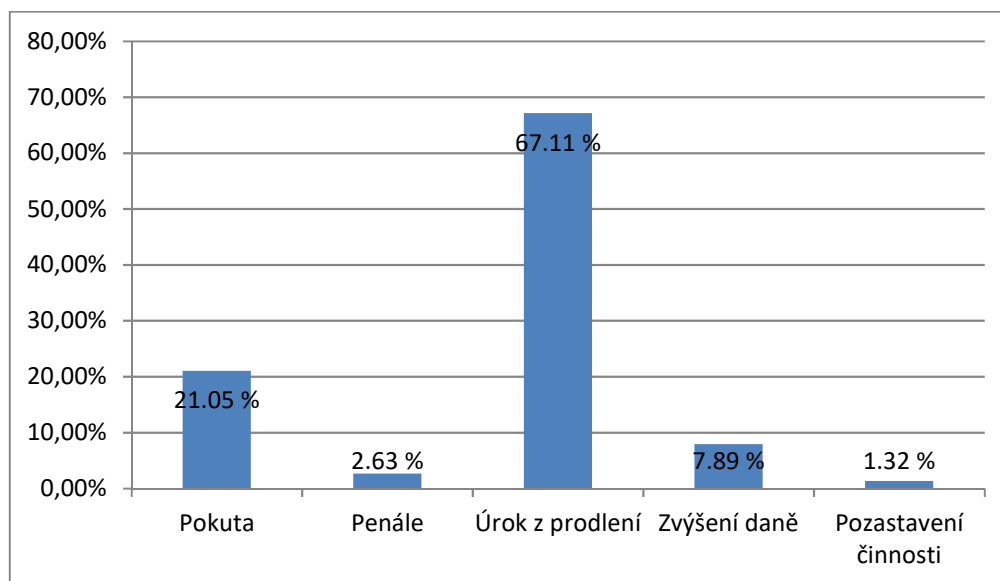
Tabulka 6: Otázka č. 6 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Komanditní společnosti	1	1.32 %
b. Veřejné obchodní společnosti	9	11.84 %
c. Společnosti s ručením omezeným	53	69.74 %
d. Akciové společnosti	13	17.11 %
Celkem	76	100.00 %

Většina respondentů uvedla, že se nejvíce daňových deliktů dopouštějí, při pohledu pouze na právnické osoby, společnosti s ručením omezeným. Odpovědělo tak 53 respondentů z celkového počtu 76 s relativním podílem odpovědi 69,74 %. Na odpověď akciové společnosti bylo zodpovězeno ve 13 případech s relativní četností 17,11 %. Dále pak odpověď veřejné obchodní společnosti byla zodpovězena 9 respondenty s relativní četností 11,84 % a u odpovědi komanditní společnost tuto odpověď zvolil pouze jeden respondent.

Tento graf byl očištěn od trendu počtu registrovaných právních forem podnikání v České republice na základě statistických informací z webu kurzy.cz.

Otázka č. 7: Jaké správní tresty jsou nejpočetněji ukládány za daňové delikty v případě, že dojde k opožděnému zaplacení daně?

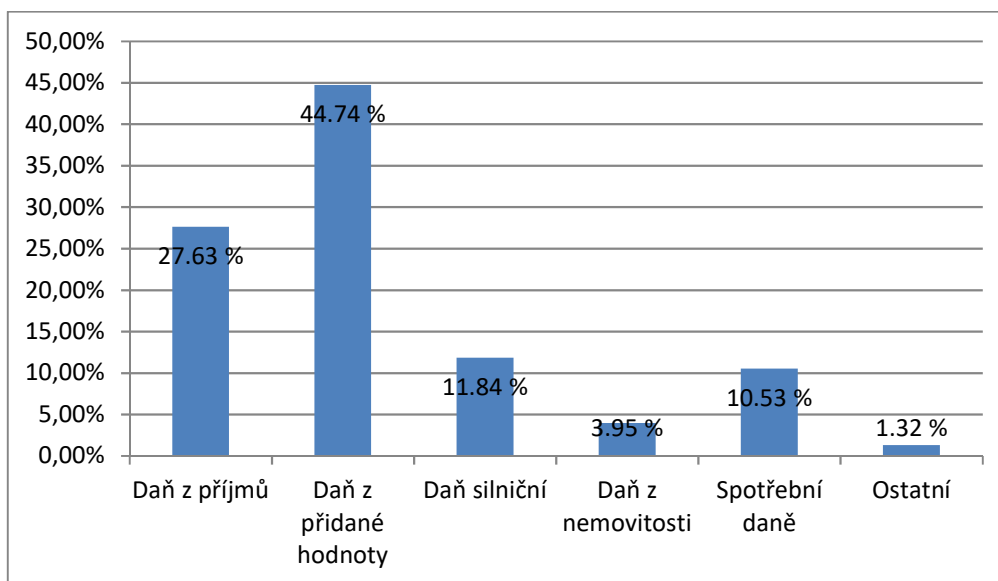
Graf 7: Otázka č. 7 (vlastní zdroj autora)

Tabulka 7: Otázka č. 7 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Pokuta	16	21,05 %
b. Penále	2	2,63 %
c. Úrok z prodlení	51	67,11 %
d. Zvýšení daně	6	7,89 %
e. Pozastavení činnosti	1	1,32 %
Celkem	76	100,00 %

Nejpočetněji ukládanou sankcí za daňové delikty v případě, že nedojde k zaplacení daně včas, je úrok z prodlení. Toto uvedlo 51 respondentů s relativní četností odpovědi 67,11 %. Dále pak pokuta s počtem odpovědí 16 a relativní četností 21,05 %. Následuje v šesti případech odpověď zvýšení daně s relativní četností 7,89 %, ve dvou případech respondenti uvedli odpověď penále a odpověď pozastavení činnosti byla zvolena pouze jedním respondentem.

Otázka č. 8: V jaké oblasti daní se daňové subjekty nejčastěji dopouštějí daňových deliktů?

Graf 8: Otázka č. 8 (vlastní zdroj autora)

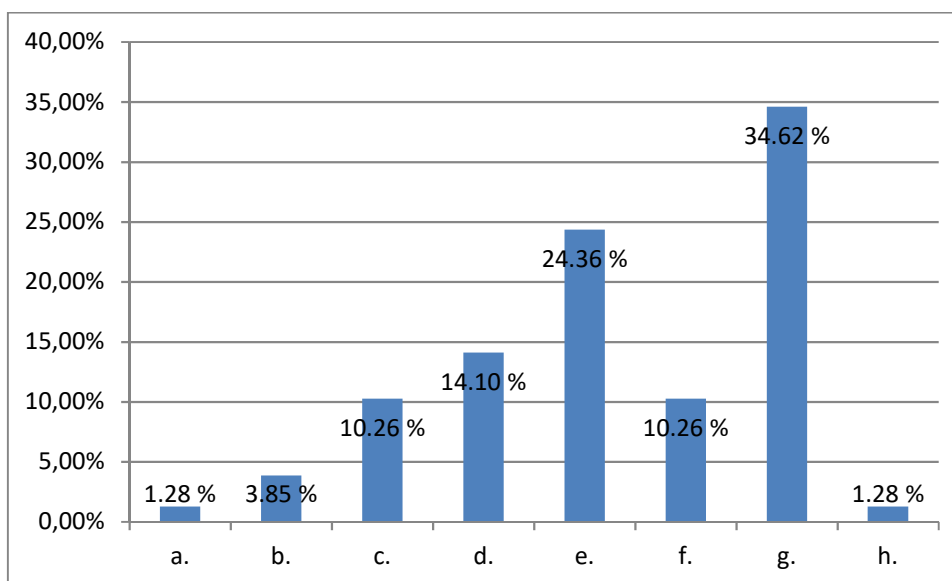
Tabulka 8: Otázka č. 8 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Daň z příjmů	21	27.63 %
b. Daň z přidané hodnoty	34	44.74 %
c. Daň silniční	9	11.84 %
d. Daň z nemovitosti	3	3.95 %
e. Spotřební daně	8	10.53 %
f. Ostatní	1	1.32 %
Celkem	76	100.00 %

Daňové subjekty se nejčastěji daňových deliktů dopouštějí v oblasti daně z přidané hodnoty. Tuto odpověď zvolilo 34 respondentů z celkového počtu 76 s relativní četností odpovědi 44,74 %. Dále pak v oblasti daně z příjmů tuto odpověď zvolilo 21 respondentů s relativní četností odpovědi 27,63 %. Daň silniční označilo 9 respondentů s relativní četností 11,84 %, spotřební daně zvolilo 8 respondentů s relativní četností 10,53 %, daň z nemovitostí zvolili 3 respondenti s relativní četností 3,95 % a jeden respondent zvolil odpověď ostatní.

Otázka č. 9: Jaká je nejčastější sankce za daňový delikt obecně?

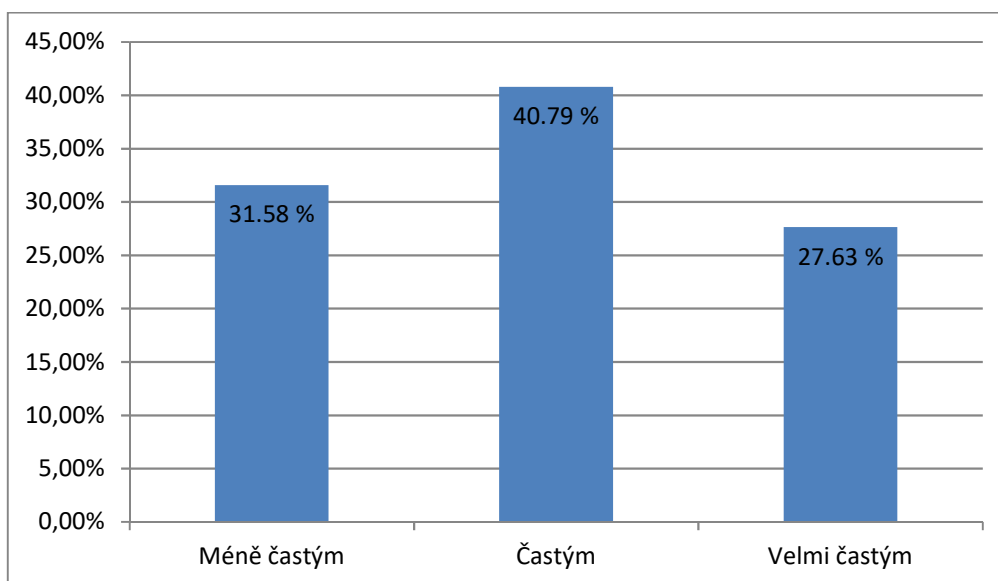
Graf 9: Otázka č. 9 (vlastní zdroj autora)

Tabulka 9: Otázka č. 9 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Pokuta za porušení mlčenlivosti	1	1.28 %
b. Pořádková pokuta	3	3.85 %
c. Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy	8	10.26 %
d. Pokuta za podání jinou formou než elektronicky	9	14.10 %
e. Pokuta za opožděné tvrzení daně	19	24.36 %
f. Daňové penále	8	10.26 %
g. Úrok z prodlení	27	34.62 %
h. Úrok z posečkání částky	1	1.28 %
Celkem	76	100.00 %

V obecném pojetí je nejčastější sankcí za daňový delikt úrok z prodlení. Takto odpovědělo 27 respondentů, v relativním vyjádření 34,62 %. Dále pak zde hovoříme o pokutě za opožděné tvrzení daně dle 19 respondentů, relativně 24,36 %. Velmi často se zde vyskytuje odpověď pokuta za podání jinou formou než elektronicky a to v 11 případech, relativně 14,10 %. Stejný počet odpovědí je u varianty pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy v počtu 8 odpovědí a relativní četností 10,26 % a daňové penále rovněž v počtu 8 respondentů. Mezi další varianty odpovědi patří pořádková pokuta, kterou zvolili 3 respondenti s relativní četností 3,85 %, a na odpověď úrok z posečkání částky odpověděl pouze 1 respondent.

Otázka č. 10: Jak častým daňovým deliktem je nepodání daňového tvrzení?

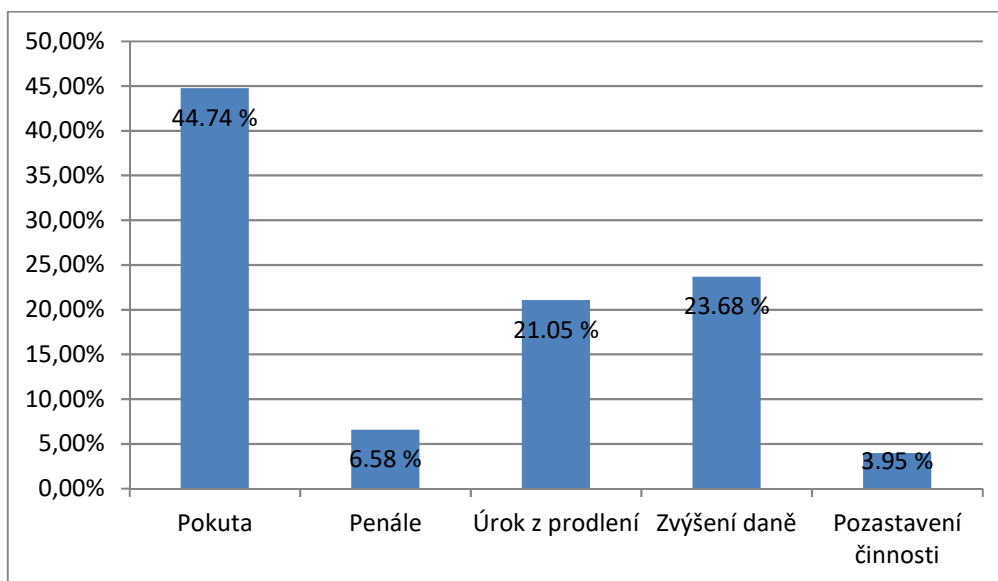
Graf 10: Otázka č. 10 (vlastní zdroj autora)

Tabulka 10: Otázka č. 10 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Méně častým	24	31.58 %
b. Častým	31	40.79 %
c. Velmi častým	21	27.63 %
Celkem	76	100.00 %

Z výzkumu plyne, že nepodání daňového tvrzení je častým přestupkem. Tuto odpověď označilo 31 respondentů z celkového počtu 76, s relativní četností 40,79%. Dále pak 24 respondentů označilo odpověď, že daňového deliktu se subjekty dopouštějí méně často a to s relativní četností 31,58 %. Odpověď velmi často zvolilo 21 respondentů s relativní četností 27.63 %. Vzhledem k tomu že v součtu odpovědí často a velmi často takto odpovědělo 68,42 % respondentů, lze říci, že daňový delikt v podobě nepodání daňového tvrzení se vyskytuje poměrně často.

Otázka č. 11: Jaká se nejčastěji ukládá sankce za daňový delikt nepodání daňového tvrzení?

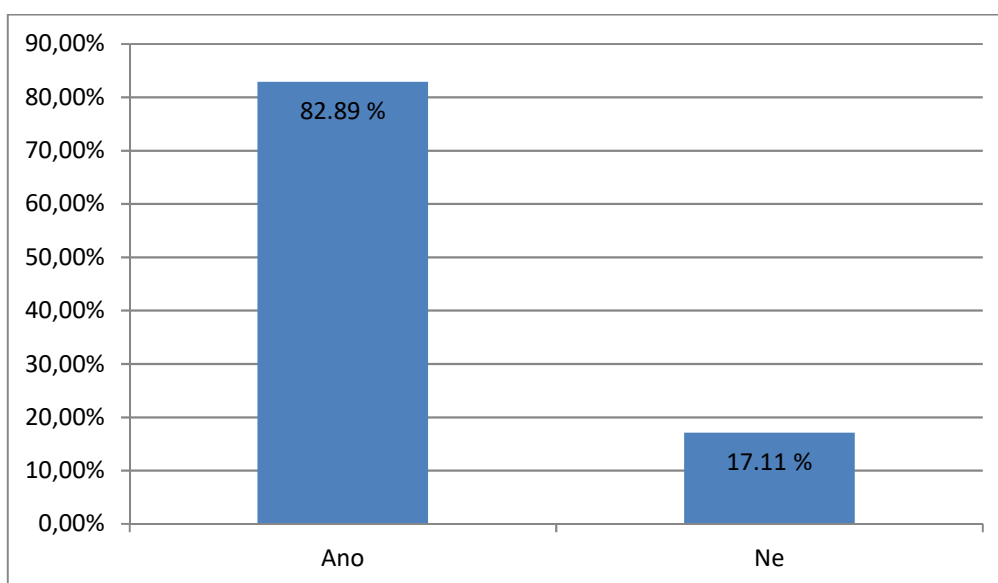
Graf 11: Otázka č. 11 (vlastní zdroj autora)

Tabulka 11: Otázka č. 11 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Pokuta	34	44.74 %
b. Penále	5	6.58 %
c. Úrok z prodlení	16	21.05 %
d. Zvýšení daně	18	23.68 %
e. Pozastavení činnosti	3	3.95 %
Celkem	76	100.00 %

Nejčastější sankcí za daňový delikt nepodání daňového tvrzení je pokuta. Tuto odpověď zvolilo v dotazníkovém šetření 34 respondentů z celkového počtu 76, s percentilem 44,74 %. Odpověď zvýšení daně zvolilo 18 respondentů relativně vyjádřeno 23,68 %. Dále pak se zde s poměrně vysokou četností vyskytuje odpověď úrok z prodlení s počtem odpovědí 16 a relativní četností 21,05 %. Mezi méně časté odpovědi v tomto dotazníkovém šetření jsou odpověď penále s počtem odpovědí 5 a relativní četností 6,58 % a odpověď pozastavení činnosti, kterou označili 3 respondenti s relativní četností 3,95 %.

Otázka č. 12: Mohou za některé daňové delikty účetní daňových subjektů?

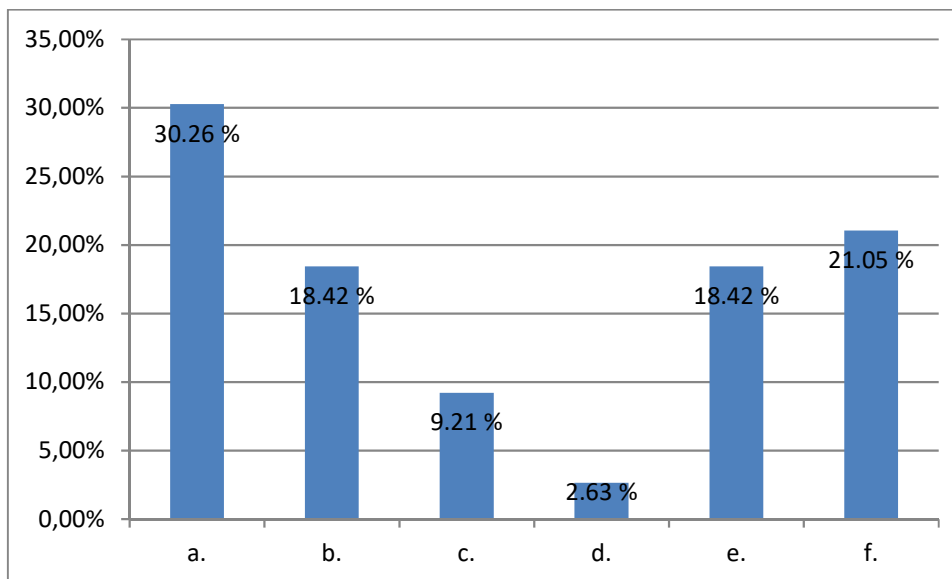
Graf 12: Otázka č. 12 (vlastní zdroj autora)

Tabulka 12: Otázka č. 12 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Ano	63	82,89 %
b. Ne	13	17,11 %
Celkem	76	100,00 %

Z dotazníkového šetření jasně vyplývá, že za některé daňové delikty mohou účetní daňových subjektů. Takto odpovědělo 63 respondentů z celkového počtu 76 s relativní četností 82,89 %. Oproti tomu 13 respondentů odpovědělo s relativní četností 17,11 %, že daňové delikty s činností účetních daňových subjektů nesouvisejí. Většina daňových subjektů ať už se jedná o fyzické či právnické osoby si vybírají své daňové poradce a účetní dle jejich odborné výše, tak aby jim mohli důvěřovat, protože problematice daňových deliktů sami nerozumí. Je tedy nutné konstatovat, že tyto subjekty kladou velký důraz na informace a popřípadě i pokyny, které jim tato pověřená osoba dá. Tudíž je nezbytné říci, že účetní daňových subjektů mají v této problematice velký vliv.

Otázka č. 13: Jaké jsou nejčastější daňové delikty související s činností účetních daňových subjektů?

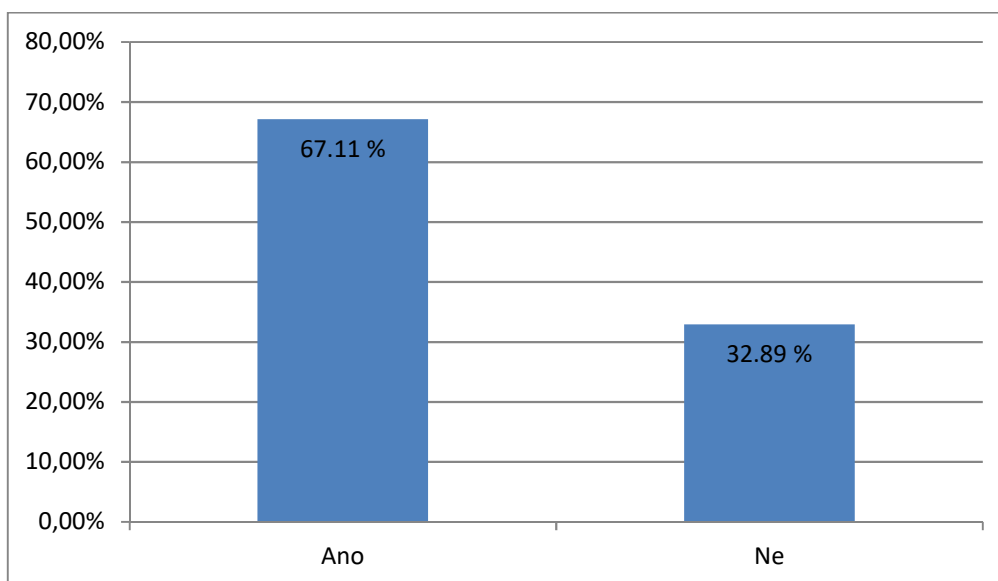
Graf 13: Otázka č. 13 (vlastní zdroj autora)

Tabulka 13: Otázka č. 13 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Nepodání daňového tvrzení	23	30.26 %
b. Zkrácení daně	14	18.42 %
c. Neodvedení daně	7	9.21 %
d. Neprokázaný daňový odpočet	2	2.63 %
e. Nesplnění oznamovací povinnosti	14	18.42 %
f. Neodvedení sociálního a zdravotního pojištění	16	21.05 %
Celkem	76	100.00 %

Nejčetnějším daňovým deliktem v souvislosti s činností účetních daňových subjektů je nepodání daňového tvrzení. Takto odpovědělo 23 respondentů s relativním vyjádřením tohoto počtu 30,26 %. Velmi častou odpovědí je také varianta neodvedení sociálního a zdravotního pojištění, kterou označilo 16 respondentů s relativní četností odpovědi 21,05 %. Dále pak 14 respondentů zvolilo odpověď zkrácení daně s relativní četností 18,42 % a stejně tak i u odpovědi nesplnění oznamovací povinnosti. 7 respondentů uvedlo odpověď neodvedení daně s relativní četností 9,21 % a nejméně odpovědi se dostalo nabízené variantě neprokázaný daňový odpočet, kterou vybrali pouze 2 respondenti s relativní četností 2,63 %.

Otázka č. 14: Dopouštějí se stejné subjekty daňových deliktů opakovaně?

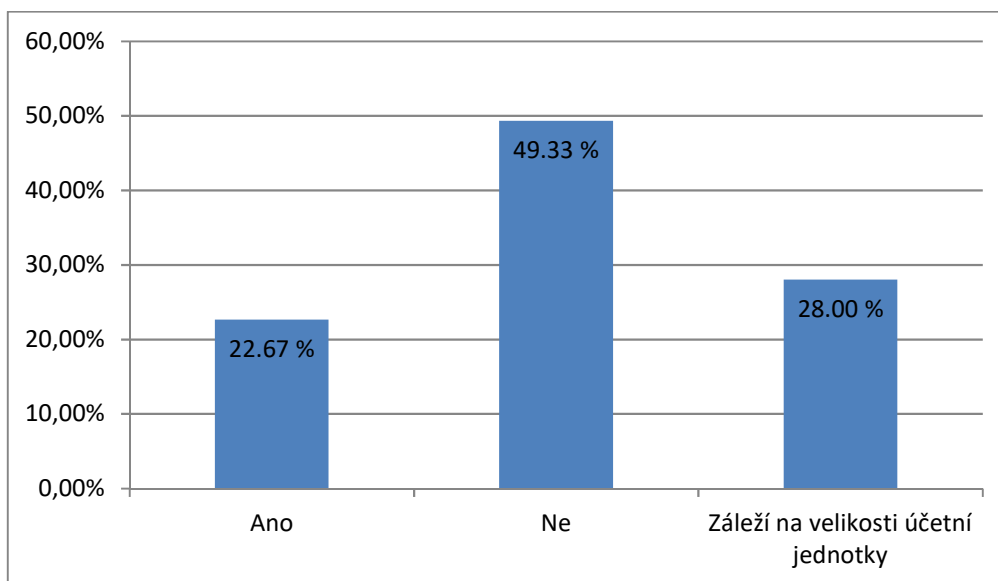
Graf 14: Otázka č. 14 (vlastní zdroj autora)

Tabulka 14: Otázka č. 14 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Ano	51	67,11 %
b. Ne	25	32,89 %
Celkem	76	100,00 %

Dle výzkumu se stejné daňové subjekty dopouštějí daňových deliktů opakovaně. Takto odpovědělo 51 respondentů, z celkového počtu 76, v relativním vyjádření 67,11 %. Dále pak 25 respondentů odpovědělo, s relativním vyjádřením 32,89 %, že se daňové subjekty daňových deliktů opakovaně nedopouštějí. Lze tedy konstatovat, že většinou se stejné daňové subjekty daňových deliktů dopouštějí opakovaně. Pokud na některé daňové subjekty nepůsobí sankce v daňovém řízení jako stimul k nedopouštění se opětovného protiprávního jednání, měl by v některých případech finanční úřad udělit sankce vyšší. Zde velmi záleží na přístupu samotného ekonomického subjektu a samozřejmě na odborné úrovni pracovníků určitého daňového subjektu.

Otázka č. 15: Jsou správní tresty ukládané za daňové delikty účinné, tzn., zamezují tyto správní tresty, aby se daný subjekt dopouštěl daňového deliktu opakovaně?

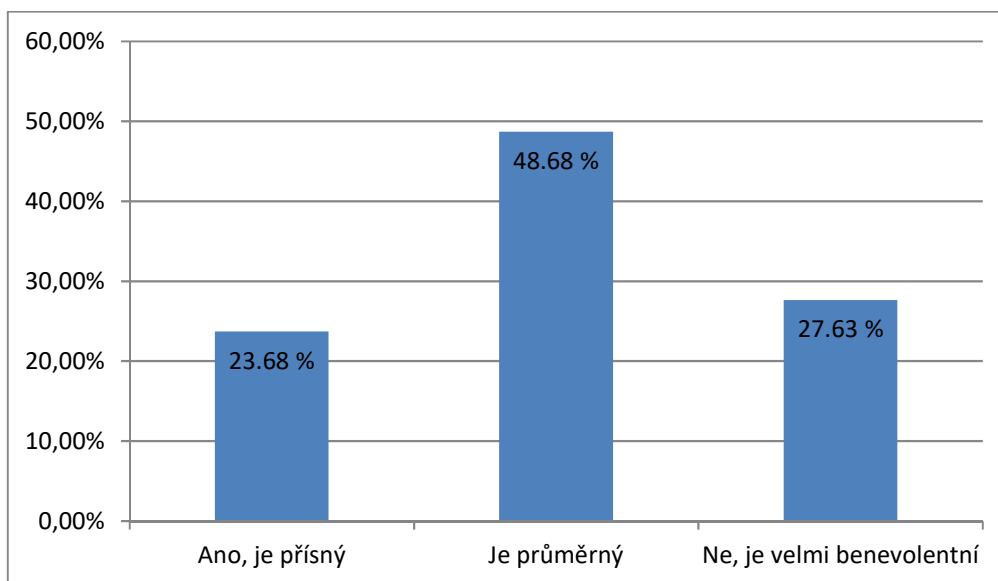
Graf 15: Otázka č. 15 (vlastní zdroj autora)

Tabulka 15: Otázka č. 15 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Ano	18	22.67 %
b. Ne	37	49.33 %
c. Záleží na velikosti účetní jednotky	21	28.00 %
Celkem	76	100.00 %

Nejvíce respondentů odpovědělo, že správní tresty za daňové delikty nejsou dostatečně účinné. Takto odpovědělo 37 respondentů s relativní četností odpovědi 49,33 %. 21 respondentů zvolilo variantu, že záleží na konkrétní účetní jednotce s relativní četností odpovědi 28 % a 18 respondentů uvedlo, že správní tresty ukládané v daňovém řízení jsou účinné dostatečně. Zde je opravdu nutné zvážit ekonomickou situaci daného subjektu a jeho přístup k profesionálním pracovníkům v oblasti daní, od daňových poradců až po právníky. Obecně lze říci, že správní tresty by měli být nastaveny tak, aby působili jako stimul pro ekonomicky silné a nebyli likvidační pro ekonomicky slabé subjekty. Velkou roli zde hrají morální hodnoty výkonných orgánů společností a v neposlední řadě jejich majitelů.

Otázka č. 16: Je podle Vás systém daňových deliktů nastaven dostatečně z hlediska vynutitelnosti práva správcem daně?

Graf 16: Otázka č. 16 (vlastní zdroj autora)

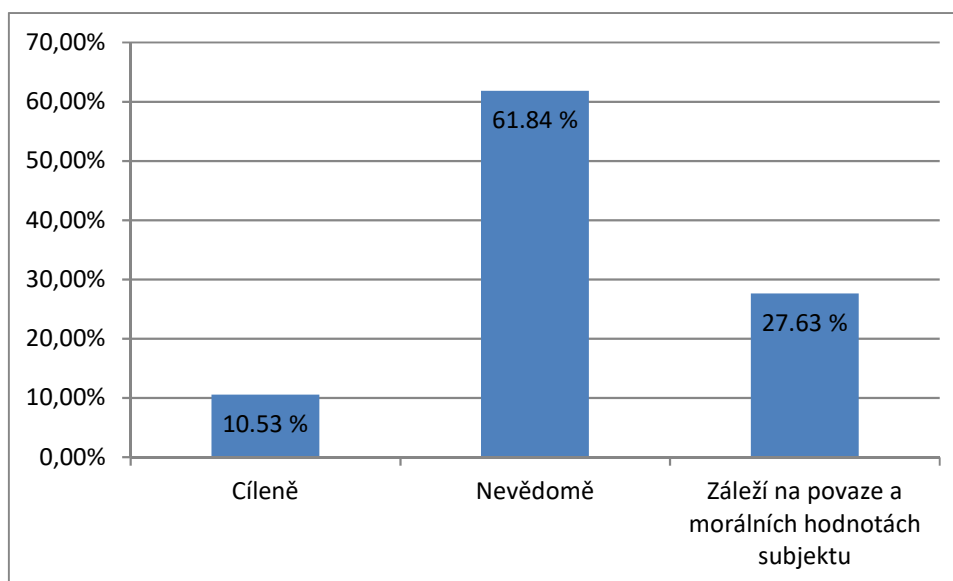
Tabulka 16: Otázka č. 16 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Ano, je přísný	18	23.68 %
b. Je průměrný	37	48.68 %
c. Ne, je velmi benevolentní	21	27.63 %
Celkem	76	100.00 %

System daňových deliktů je z hlediska vynutitelnosti nastaven průměrně. Takto odpovědělo 37 respondentů z celkového počtu 76 s relativní četností odpovědi 48,68 %. Mezi 20 a 30 procenty skončily varianty odpovědí, ne je příliš benevolentní a ano je přísný, což si trochu protirečí. Konkrétně odpověď „ne je velmi benevolentní“, byla zvolena 21 respondenty s relativní četností 27,63 % a odpověď „ano je přísný“ vybralo 18 respondentů s relativní četností 23,68 %. Tento výsledek lze interpretovat již výše řešeným problémem a to, že každý daňový subjekt má jiné morální hodnoty, vztah k právním normám a je na jiné pozici co se do ekonomické situace jeho samotného týče.

Otázka č. 17: Dopouštějí se subjekty daňových deliktů nevědomě z nedbalosti, nebo se dopouštějí těchto daňových deliktů účelně, tzn. je pro ně výhodnější například zaplatit pokutu za nepodání daňového tvrzení či podat chybné?

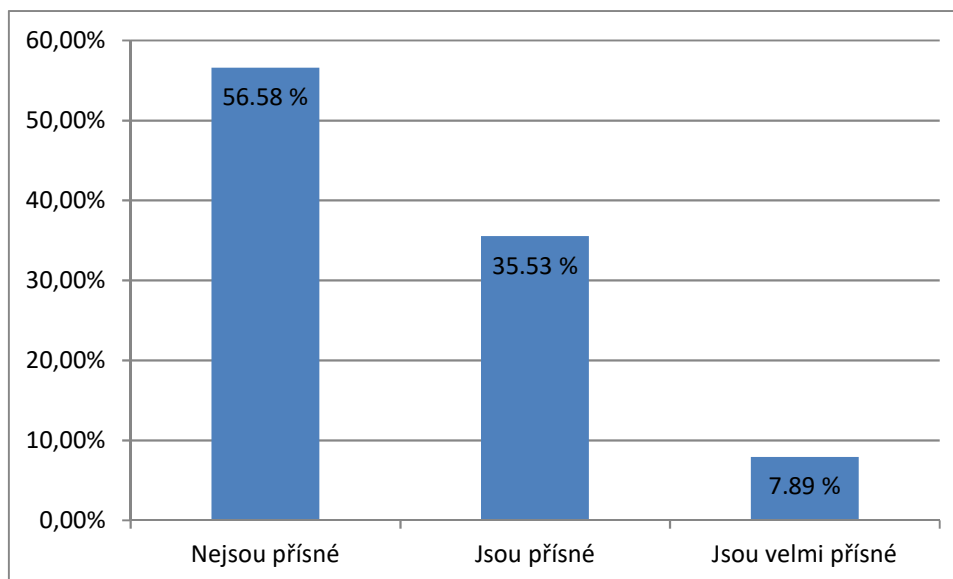
Graf 17: Otázka č. 17 (vlastní zdroj autora)

Tabulka 17: Otázka č. 17 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Cíleně	8	10.53 %
b. Nevědomě	47	61.84 %
c. Záleží na povaze a morálních hodnotách subjektu	21	27.63 %
Celkem	76	100.00 %

Daňové subjekty se nejčastěji dopouštějí daňových deliktů nevědomě. Toto je odpověď s největší převahou a označilo jí 47 respondentů z celkového počtu 76 s relativní četností odpovědi 61,84 %. Na odpověď, „záleží na povaze a morálních hodnotách subjektu“, odpovědělo 21 respondentů s relativní četností 27,63 %. Tato četnost odpovědi potvrzuje i závěry předchozího vyhodnocení otázek v dotazníku. Nejméně respondentů vybralo nabízenou variantu, že se subjekty daňových deliktů dopouštějí cíleně a to 8 respondentů s relativní četností 10,53 %.

Otázka č. 18: Jsou správní tresty za daňové delikty v České republice nastaveny na správných měřítkách, respektive zamezují subjektům, aby se těchto daňových deliktů dopouštěly, nebo jsou naopak až příliš přísné?

Graf 18: Otázka č. 18 (vlastní zdroj autora)

Tabulka 18: Otázka č. 18 (vlastní zdroj autora)

Možnost odpovědi	Absolutní četnost	Relativní četnost
a. Nejsou přísné	43	56.58 %
b. Jsou přísné	27	35.53 %
c. Jsou velmi přísné	6	7.89 %
Celkem	76	100.00 %

Na otázku, zda jsou správní tresty nastaveny dostatečně přísně, bylo, co se do největšího počtu respondentů týče, odpovězeno ve 43 případech z celkového počtu respondentů 76 s relativní četností odpovědi 56,58 %. Dále bylo 27 respondenty označeno, že jsou přísné s relativní četností 35,53 %. 6 respondentů označilo variantu odpovědi, že správní tresty jsou velmi přísné, konkrétně takto odpovědělo v relativní četnosti 7,89 % respondentů.

5.2 Řízený rozhovor

Daňové delikty v České republice

Řízený rozhovor

1. Dopouštějí se více daňových deliktů právnické osoby, podnikající fyzické osoby nebo občané?

„Daňových deliktů se nejvíce dopouštějí právnické osoby, protože jejich počet v rámci podnikatelské činnosti je větší než podnikajících fyzických osob. Občané se dle mé zkušenosti většinou daňových deliktů nedopouštějí, neboť jejich daňová přiznání zpracovává ve většině případů jejich zaměstnavatel, tedy oddělení zaměstnavatele, které má toto na starost a je na odborné výši. V rámci právnických osob je mnoho faktorů, které mohou daňový delikt způsobit, ať už se jedná o chybu účetního či zanedbání povinností vedoucích pracovníků právnické osoby, kteří mají na starost problematiku daní, popřípadě majitelů a jednatelů společností“.

2. Jak často se zaobíráte problematikou daňových deliktů?

„Protože jsem daňový poradce a pracuji pro velké množství firem, zaobírám se problematikou daňových deliktů cca 10x do měsíce. Ale je to velmi různorodé. Z mé strany je vždy snaha eliminovat situace, které by vedly k jakékoliv sankci ze strany finančního úřadu. Někdy je to ale velmi těžké z důvodu nespolupráce jednatelů společností. Poměrně častým řešením nesrovnalostí ze strany finančního úřadu je ještě před zahájením samotného daňového řízení volání ze strany finančního úřadu a snaha o vyřešení bez výzvy.“

3. Jakých daňových deliktů se subjekty dopouštějí nejčastěji?

„Nejčastěji dochází k deliktu včasného nezaplacení daňové povinnosti. V takovém případě je ze strany finančního úřadu vyměřen úrok z prodlení. Také se velmi často stává, že v rámci daně z přidané hodnoty nejsou v patřičném zdaňovacím období uvedeny všechny vydané faktury. Není to z důvodu snahy krácení daně, ale z pouhé nepozornosti, jak na straně fakturantů tak i účetních. Toto většinou nastává v důsledku nedodání těchto dokladů ze strany fakturantů. Je to způsobeno tím, že jistá vydaná faktura má datum uskutečnění zdanitelného plnění spadající ještě do měsíce předešlého než je datum vstavení a tím dojde často k přehlédnutí této skutečnosti. Zde je na místě doměření daně za patřičné zdaňovací období, kterým je kalendářní měsíc nebo čtvrtletí. Řešením této situace, pokud na to přijde účetní dříve než finanční úřad, je podání opravného či následného přiznání k DPH, následně přijde z finančního úřadu rozhodnutí o zastavení řízení a doměření daně.“

4. Jak velké právnické osoby se dle zákona o účetnictví nejvíce dopouštějí daňových deliktů?

„Daňových deliktů se nejvíce dopouštějí malé účetní jednotky dle kategorizace zákona o účetnictví. Je to z důvodu že jejich počet je největší a nemají patřičné odborníky.“

5. Jaké správní tresty jsou nejpočetněji ukládány za daňové delikty?

„Asi nejčastější sankcí je v daňovém řízení penále za opožděné tvrzení daně. Zejména zde hovoříme o nepodání kontrolního hlášení do stanoveného data, tedy z pravidla do 25. následujícího měsíce pokud tento den nepřipadá na sobotu, neděli nebo svátek. Za tento delikt je v daňovém řízení nejčastěji udělována pokuta 1000 Kč, ale finanční úřad může stanovit v některých případech i sankci mnohem vyšší. Nepodání kontrolního hlášení bývá nejčastěji způsobeno nepozorností nebo zapomenutím na tento úkon osobou oprávněnou k odeslání kontrolního hlášení přes datovou schránku. Zřídka kdy je zde vina účetního. V případě účetního se zde spíše můžeme setkat s překlepem či chybou v kontrolním hlášení. V takovém případě přijde od finančního úřadu výzva k doplnění informací do pěti pracovních dnů a v případě nereagování hrozí případná pokuta 30 až 50 tisíc Korun, pokud by daňový subjekt vysvětlení či opravu neučinil. Může nastat i situace, kdy daňový subjekt výzvu z finančního úřadu z nějakého důvodu přehlédne a tak je na místě odůvodněná žádost o zmírnění sankce.“

6. Souvisejí některé daňové delikty s činností účetních těchto subjektů?

„S činností účetních jednotek souvisejí delikty co do výše správnosti uvedených hodnot a splnění všech náležitostí daňových tvrzení, neboť tyto informace jsou výstupem účetnictví. Rozhodování ohledně zaplacení částek a podání tvrzení provádí většinou pověřený pracovník společnosti či sám majitel.“

7. Jak častým daňovým deliktem je nepodání daňového tvrzení a nezaplacení daně?

„Toto je jedním z nejčastějších daňových deliktů vůbec a pojí se s ním i delikt popřípadě i trestný čin nezaplacení daně.“

8. Jaká se nejčastěji ukládá sankce za daňový delikt nepodání daňového tvrzení či nezaplacení daně?

„Jedná se zde o sankce stanovené daňovým řádem. Nejčastěji se asi jedná o nepodání kontrolního hlášení. Za tento delikt je stanovena sankce v zákoně o dani z přidané hodnoty v podobě pokuty ve výši 1 000 Kč a dále se zvyšuje.“

9. Mohl byste vyjmenovat další nejčastější daňové delikty související s činností účetních?

„Mezi nejčastější daňové delikty ve spojitosti s činností účetních daňových subjektů patří například chybné posouzení daňových a nedaňových nákladů. Velmi často také dochází k situaci, kdy jsou chybně zpracované odpisy majetku. V neposlední řadě je zde nezahrnutí, nezohlednění časové a věcné souvislosti v kalendářním roce a nepřihlášení k plátcovství daně z přidané hodnoty či daně silniční ve správném datu. Všechny tyto delikty mohou vést k ovlivnění výsledku hospodaření, tedy i k ovlivnění výpočtu správné výše daně. Velkou roli zde hraje také správnost takzvaných operací na konci zdaňovacího období.“

10. Dopouštějí se stejné subjekty deliktů opakovaně?

„Některé ano. Jsou určité subjekty, které se deliktů opakovaně dopouštějí a někdy i záměrně.“

11. Jsou správní tresty ukládané za daňové delikty dostatečně účinné, to znamená, zamezují tyto správní tresty, aby se daná osoba dopouštěla daňového deliktu opakovaně?

„Toto je velmi složité posoudit. V některých případech lze říci, že ano jsou poměrně přísné, ale u některých daňových subjektů nikoliv. Záleží také velmi na tom, zda je sankce určena pevně či se stanovuje například výpočtem procent některé stanovené hodnoty uvedené v položkách účetních výkazů. Pokud na někoho neplatí tato výše, tak by na něho neplatila ani vyšší, protože se toho bude opakovaně dopouštět záměrně, nebo z nedostatku finančních prostředků.“

12. Které právnické osoby, respektive jaké právní formy právnických osob, se dopouštějí daňových deliktů nejvíce?

„Dle mého názoru se deliktů dopouštějí nejvíce společnosti s ručením omezeným a to z velmi prostého důvodu, a to že je jich co do počtu nejvíce.“

13. Dopouštějí se subjekty daňových deliktů nevědomě z nedbalosti nebo se tyto subjekty dopouštějí těchto deliktů účelně, tzn. je pro ně výhodnější například nepodat daňové tvrzení než podat chybné?

„Většina z nedbalosti. Velkým problémem je v souvislosti s právní úpravou daňové problematiky České republiky dlouhodobá nestálost těchto předpisů. Časté změny způsobují chaos v některých případech velké zmatky popřípadě nevědomost zcela správného postupu. Většina změn je chápána jako úleva daňovým subjektům ale ve skutečnosti tomu tak není, ba naopak, neboť se jedná zejména o politická rozhodnutí, které se tváří jako daňová úleva ale ve skutečnosti tomu tak není a pro daňový subjekt má takováto změna následky v podobě zvýšení nákladů na zapracování těchto změn, zaškolení pracovníků a další spojené důsledky.“

14. Jsou správní tresty za daňové delikty nastaveny ve správných měřítcích, respektive zamezují subjektům, aby se těchto daňových deliktů dopouštěly, nebo jsou naopak až příliš přísné?

„Záleží na konkrétním subjektu, jeho majetkových hodnotách a v neposlední řadě na jeho morálních hodnotách. Každý daňový subjekt se k tomuto staví jinak. Vyskytují se zde i osoby, které daňové delikty páchají záměrně a doufají, že se na tyto nezákonné činy nikdy neprijde, ba se tím cítí dokonce jisti, ale toto se stává pouze v ojedinělých případech. Většina subjektů se snaží deliktům předcházet, a tím předejít jakýmkoliv sporům se správcem.“

5.3 Vyhodnocení hypotéz

H1. Většina subjektů se nejčastěji dopouští daňového deliktu nepodání daňového tvrzení.

Tato hypotéza byla na základě otázky č. 3 v dotazníkovém šetření potvrzena. Respondenti odpověděli, že nejčastějším daňovým deliktem je nepodání daňového tvrzení s nejvyšší relativní četností, konkrétně takto odpovědělo 25 % respondentů. Tuto hypotézu potvrzuje i řízený rozhovor, vykonaný s daňovým poradcem, který rovněž v otázce číslo 3 říká, že nepodání daňového tvrzení je jedním z nejčastějších daňových deliktů, kterých se daňové subjekty dopouštějí. Respondent řízeného rozhovoru uvedl, že nejčastěji k tomuto deliktu dochází v souvislosti povinnosti podat kontrolní hlášení. Daňové subjekty také často zapomínají z nedbalosti podat hlášení souhrnné.

H2. Nejčastější sankcí za daňový delikt je úrok z prodlení.

Na základě kvantitativního šetření, tedy dotazníků, je tato hypotéza potvrzena. Konkrétně se tímto problémem zabývá otázka sedmá, ve které respondenti uvedli, že v případě opožděného tvrzení daně je úrok z prodlení nejčastější sankcí. Takto odpovědělo 67,11 % respondentů. Takto položená otázka se ale váže pouze k včasnému nezaplacení daně. Proto byla v dotazníkovém šetření stanovena ještě otázka č. 9, jaká je nejčastější sankce za daňový delikt obecně. I v této otázce byla největším počtem respondentů uvedena odpověď úrok z prodlení a to s relativní četností 34.62 %.

Dle respondenta řízeného rozhovoru je nejčastějším deliktem nepodání daňového tvrzení a s tím tedy úzce souvislá sankce za toto nesplnění povinnosti stanovené daňovým řádem či jiným speciálním předpisem. I v tomto případě lze v úzké návaznosti na tento delikt říci, že sankce úrok z prodlení je jeden z nejčastějších jevů, neboť v případě nepodání daňového tvrzení ve většině případů nedojde ani k samotnému zaplacení daně, tudíž je na místě úrok z prodlení. Úrok z prodlení ovšem nelze brát v úvahu u nepodání tvrzení v podobě hlášení, neboť na základě podání ať už kontrolního či souhrnného hlášení žádná daňová povinnost nevzniká. Hlášení má pouze informativní charakter.

H3. Nejčastěji se subjekty dopouštějí daňového deliktu v oblasti dani z přidané hodnoty.

Tato hypotéza byla na základě dotazníkového šetření, konkrétně otázkou č. 8, v jaké oblasti daní se daňové subjekty dopouštějí daňových deliktů rovněž potvrzena. Odpověď daň z přidané hodnoty byla u této otázky označena s relativní četností 44,74 %. Problematika daně z přidané hodnoty je daňovými odborníky označována jako nejsložitější problematika z oblasti daní. Je zde mnoho režimů daně z přidané hodnoty jako například stále v oblasti daňové sféry diskutovaná přenesená daňová povinnost a složitosti nepřidá ani obchodování se zahraničím v podobě dovozu a vývozu zboží se třetími zeměmi nebo pořízení zboží či služeb či poskytnutí zboží či služeb se členskými státy Evropské unie. Obtížná je také v některých případech problematika stanovení správné sazby DPH.

H4. Správní tresty za daňové delikty jsou v České republice dostatečně účinné, tzn., že zamezují stejnému subjektu k opakovanému protiprávnímu jednání.

Vzhledem k dotazníkovému šetření a řízenému rozhovoru nelze říci, že je tato hypotéza potvrzena ani vyvrácena. Na základě uskutečněného dotazníkového šetření bylo zjištěno dle otázky č. 18, že správní tresty za daňové delikty nejsou přísné. Tuto odpověď respondenti označili ve 43 případech s relativní četností 56,58 %. Toto zjištění by naši hypotézu zcela vyvrátilo.

Ale vzhledem k odpovědi respondenta v řízeném rozhovoru tuto hypotézu vyvrátit nelze. Respondent řízeného rozhovoru uvedl, že v tomto případě účinnosti správních trestů za daňové delikty převážně závisí na majetkových hodnotách a hlavně na morálních hodnotách konkrétního daňového subjektu. Některé daňové subjekty páchají daňové delikty i daňové trestné činy záměrně v domnění či v představě, že na tyto činy, které nesou nezákonnou skutkovou podstatu, případný kontrolní orgán nepřijde. Tyto nezákonné činy jsou v některých případech tak důsledně promyšlené, jako například již výše zmíněný daňový delikt v podobě podvodu missing trader, že je správce daně odhalí jen velmi těžko, a to pouze na základě důsledných kontrol, které jsou prováděny ve velmi malých počtech. Naopak ale některé subjekty se snaží předejít jakéhokoliv konfliktu se správcem daně až v přehnané míře.

Závěr, vlastní názor a doporučení

Právní úprava problematiky daňových deliktů je v návaznosti na komplexní právní úpravu daní a složitý daňový systém v České republice velice obtížná. Zákon č. 280/2009 Sb., Daňový řád upravuje převážně postup správy daní a nastiňuje základní pojmy. Jednotlivé daně, které jsou součástí daňového systému České republiky, upravují vždy jednotlivé konkrétní zákony. Každá daň má svoji právní úpravu, tedy svůj zákon. Daňové delikty jsou pro stát velice ekonomicky nežádoucí, neboť jimi dochází ve většině případů ke krácení státního rozpočtu. Stát se snaží daňovým subjektům zamezit v páchání tohoto protiprávního jednání příslušnou legislativou a tvoří nástroje pro ochranu daňových zájmů České republiky. Příkladem nástroje, který má zabránit daňovým subjektům v nezákonné činnosti je nově zavedené tvrzení daně, respektive daňové hlášení nazvané Kontrolní hlášení zavedené od 1. 6. roku 2016 úpravou zákona č. 235/2004 Sb., O dani z přidané hodnoty. V tomto hlášení sleduje správce daně veškeré transakce uskutečněné mezi daňovými subjekty, kteří jsou plátcí DPH, jejichž hodnota přesahuje 10 000 korun českých včetně DPH. Hlavním předpokladem k omezení páchání daňových subjektů protiprávního jednání v oblasti daní jsou kvalifikovaní účetní, zkušení daňoví poradci a v neposlední řadě důsledná a kvalifikovaná práce správce daně a orgánů činných v trestním řízení. Nemalou roli zde hraje i celní správa.

Problematika daňověprávní odpovědnosti je velmi specifickou oblastí v právním prostředí České republiky. V případě, že se nějaký daňový subjekt dopustí daňového deliktu v návaznosti na Daňový řád popřípadě na zákon či další právní předpis upravující daňovou problematiku, nelze zde hovořit o trestním řízení ani o řízení správním. Protiprávní skutky, které jsou obsaženy v jakémkoliv daňovém zákoně, řeší správce daně v takzvaném řízení daňovém. Jedná se o jakýsi druh správního řízení, který se ale neopírá o Správní řád, nýbrž o Daňový řád. O trestním řízení lze hovořit pouze, pokud se jedná o daňový trestný čin, taxativně vyjmenovaný v zákonu č. 40/2009 Sb., Trestní zákoník. V případě konfliktu trestního a daňového řízení se musí brát na zřetel zásada „ne bis in idem“, která říká ne více než dvakrát, tedy že nelze za tentýž skutek potrestat stejný subjekt jak v trestním tak i v daňovém řízení.

Jedním z nejčastějších daňových deliktů, které jsou daňovými subjekty páčány na území České republiky je včasné neodvedení daňové povinnosti. V souvislosti s tím je také velmi častým deliktem nepodání daňového tvrzení ať už účelně či nevědomě z nedbalosti. Mnohdy se stává, že jistý subjekt je povinen podat určité daňové tvrzení, ale neučiní tak, neboť si toho není vědom. Toto velmi často nastává ve spojitosti problematiky daně z přidané hodnoty a neuhlídání překročení obratu při kterém je daňový subjekt povinný se k plátcovství DPH přihlásit. Podobně také daňové subjekty opomíjejí podat správci daně Souhrnné hlášení v souvislosti s prodejem zboží či služeb do zemí EU či s vývozem zboží či služeb do třetích zemí. V některých případech také dochází k nezaevidování výstupu do kontrolního hlášení z důvodu opomenutí. Na tento skutek ovšem ve většině případů přijde daňový subjekt dříve než správce daně sám a provede nápravu například v podobě podání následného kontrolního hlášení. V souvislosti s těmito nejčastěji páchanými delikty lze rovněž říci, že nejčastější sankcí v daňovém řízení je úrok z prodlení za včasné neodvedení daňové povinnosti, popřípadě penále za opožděné podání tvrzení daně.

V české republice se daňové subjekty nejvíce dopouštějí daňových deliktů v oblasti daně z přidané hodnoty. Velký vliv v oblasti deliktů mají také účetní daňových subjektů, neboť na nich závisí například posouzení a určení daňových a nedaňových nákladů či zohlednění časové a věcné souvislosti v rámci zdaňovacího období. Je zde také spojitost s registrací daňových subjektů k plátcovství určité daně, neboť tyto povinnosti nechávají daňové subjekty právě na svých účetních.

Dle mého názoru je legislativní úprava daňové problematiky v České republice až příliš složitá a obsáhlá. V mnohých situacích dochází také k odlišným výkladům daňové právní normy jednotlivými specialisty na daňové právo. V souvislosti s tím si pak účetní či daňoví poradci nejsou zcela jisti, jak v daný okamžik postupovat, tak aby jejich postup byl v souladu se zákonem.

Hlavní rolí způsobující nechuť daňových subjektů platit daně, popřípadě dosáhnout co nejnižší daňové povinnosti, hraje problematika přerozdělovacího procesu a nakládání s veřejnými finančními prostředky. Správné nastavení systému přerozdělování veřejných financí je ovšem velice složité.

Summary and keywords

The main aim of this diploma thesis is to clarify in general the tax offenses and, of course, possible crimes closely related to this issue in the Czech Republic. The purpose of this work is to outline the legislation in general, the assumptions and consequences of tax offenses for various types of taxes in the Czech Republic and thus bring this issue closer to the general public and help to increase the level of tax subjects' awareness. Tax offenses and generally complex issues related to taxes affect every socially active citizen, ie natural persons and legal entities at the same time. Each entity strives to minimize the tax burden, as most companies view tax as a financial expense, regardless of the broader context and importance of taxes as government revenue to secure public goods.

The basic source of this diploma thesis is Act No. 280/2009 Coll., Tax Code, as amended. However, the Tax Code itself is not the only source of tax law an important source is also Act No. 456/2011 Coll., On Financial Administration. In the Czech Republic, the tax system is divided into several specific taxes. Each tax is governed by its own law. In addition to the laws, there are also other legal norms, such as the instructions of the General Finance Directorate, public notices or directives of the European Union.

The practical part of the diploma thesis is performed on the basis of anonymous quantitative and qualitative research. Data collection is carried out on the basis of questionnaires and a guided interview. The respondents to the quantitative survey are all persons, ie natural and legal, who are interested in this issue. In particular, taxpayers or tax advisors. The interview is conducted with a qualified tax advisor, who works for a wide range of natural persons, natural business persons and, of course, for various legal forms of legal entities. The main aim of this research is what offenses or criminal offenses taxpayers, natural and legal persons, commit most often and evaluate the resulting recommendations for the current tax legislation in the Czech Republic. An effort is also made to clarify the influence of individual entities' accountants on the occurrence of tax offenses.

Part of this evaluation is my own opinion. Therefore, the following working hypotheses were established for the work. Most entities commit a tax offense by failing to file a tax return. The most common sanction for a tax offense is interest on arrears. Entities most often commit a tax offense in the area of value added tax. Administrative penalties for tax offenses are sufficiently effective in the Czech Republic, ie they prevent the same entity from repeating the offense.

Keywords:

Tax offences, Tax code, Taxpayers, Tax system, Tax administration, Tax and accounting, Administrative penalties, Nature and legal entities

Seznam použitých zdrojů

Bakeš, M. (2012). *Finanční právo* (6., upr. vyd). C.H. Beck.

BOHÁČ, Radim. *Pojem daň v daňových zákonech* [online]. 2011 [cit. 2021-01-27]. Dostupné z: https://www.law.muni.cz/sborniky/dny_prava_2011/files/prispevky/02%20FINANC/Radim%20Bohac.pdf

BUREŠ Ing., Martin. *Spojené osoby v dani z příjmu* [online]. 2018 [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: <https://portal.pohoda.cz/zakon-a-pravo/legislativa-pro-podnikatele/spojene-osoby-v-dani-z-prijmu/>

Daňový řád: komentář. (2011). Wolters Kluwer Česká republika.

Finanční Správa: Daň z nabytí nemovitých věcí se ruší [online]. 2020 [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: <https://www.financnisprava.cz/cs/financni-sprava/media-a-verejnost/tiskove-zpravy/tz-2020/dan-z-nabyti-nemovitych-veci-se-rusi-10930>

Finanční správa: Karusel (karuselový podvod) [online]. 2016 [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: <https://www.financnisprava.cz/cs/dane/dane/dan-z-pridane-hodnoty/kontrolni-hlaseni-DPH/karusel>

Finanční správa: Režim přenesení daňové povinnosti [online]. 2017 [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: <https://www.financnisprava.cz/cs/dane/dane/dan-z-pridane-hodnoty/informace-stanoviska-a-sdeleni/rezim-prenesen-danove-povinnosti>

Generální finanční ředitelství: POKYN Č. GFR – D – 48 kterým se stanovuje formát a struktura datové zprávy [online]. 2021 [cit. 2021-03-25]. Dostupné z: https://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/d-placeni-dani/Pokyn_GFR_D_48_FIN.PDF

GRYGAR, Tomáš: *Problematické otázky odpovědnosti právnických osob za přestupky v zákoně o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich*. Olomouc, 2018. diplomová práce (Mgr.). UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI. Právnická fakulta

Hendrych, D. (2009). *Právní slovník* (3., podstatně rozš. vyd). C.H. Beck.

Hnátek, M., & Zámek, D. (2012-). *Daňové a nedaňové náklady*. ESAP.

Janků, M. (2016). *Základy práva pro posluchače neprávnických fakult* (6., přepracované a doplněné vydání). C.H. Beck.

JUDr. Příkazská, L. (2019). *Ne bis in idem a daňové delikty*. Retrieved February 28, 2021, from <https://www.epravo.cz/top/clanky/ne-bis-in-idem-a-danove-delikty-109555.html>

Komora daňových poradců. (2020). *Daňové zákony a účetnictví* (2020 ed.). Wolters Kluwer.

Kratochvíl, J., & Šustr, A. (2015). *Průvodce daňovým řádem s příklady, vzory a judikáty*. Wolters Kluwer.

KUBICOVA Mgr., Rita. *Daňové trestné činy*. (2007). Univerzita Karlova v Praze.

KurzyCZ: Bisnode: Loni vzniklo nejméně firem za poslední tři roky [online]. 2020 [cit. 2021-03-25]. Dostupné z: <https://www.kurzy.cz/zpravy/527839-bisnode-loni-vzniklo-nejmene-firem-za-posledni-tri-roky/>

Lichnovský, O. (2016). *Daňový řád: komentář* (3. vydání). C.H. Beck.

Lichnovský, O., Vučka, J., & Křístek, L. (2020). *Trestní právo daňové*. C.H. Beck.

Nález Ústavního soudu České republiky Pl. ÚS 31/13 ze dne 10. 7. 2014., 162/2014 Sb., N 138/74 SbNU 141, Sleva na dani pro pracující důchodce. [online]. [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=Pl-31-13_1

NEŠLEHA, Matěj. *Kdy vzniká povinnost podat daňové přiznání?* [online]. Stormware, 2019 [cit. 2021-02-28]. Dostupné z: <https://portal.pohoda.cz/dane-ucetnictvi-mzdy/dan-z-prijmu/kdy-vznika-povinnost-podat-danove-priznani/>

Novotná, M., Jordanovová, K., Krupičková, L., & Šotník, J. (2019). *Daňové řízení*. C.H. Beck.

Přímé a nepřímé daně. (2020). Retrieved February 28, 2021, from <https://www.stormware.cz/ucetni-pojmy/dane/>

Rozehnal, T. (2019). *Daňový řád*. Wolters Kluwer.

Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. července 2004, sp. zn. 11 Tdo 738/2003.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu 5 Afs 61/2008-80 - Daň z přidané hodnoty: nárok na odpočet daně; zneužití daňového práva [online]. [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nsscr/5-afs-61-2008-80>

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2010 1 Afs 11/2010 - 94 - Daňové řízení: zastřené právní úkony [online]. [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: <https://iudictum.cz/1089/1-afs-11-2010-94>

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2017 4 Afs 58/2017 - Daně - daň z přidané hodnoty [online]. [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nsscr/4-afs-58-2017-78>

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2016, č. j. 6 Afs 143/2016-38 [online]. [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2016/0143_6Afs_1600038_20160915090915_prevedeno.pdf

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2014, č. j. 9 Afs 66/2013-35 [online]. [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nsscr/9-afs-66-2013-35>

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne. 13. 10. 2010, č. j. 1 As 51/2010 – 214 - Správní řízení: rozsah poučovací povinnosti správního orgánu [online]. [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nsscr/1-as-51-2010-214>

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie [online]. [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:32017L1371>

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty [online]. [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006L0112&from=GA>

ŠINDELKA, VLADIMÍR. *Definice daně* [online]. 2001 [cit. 2021-02-28]. Dostupné z: <https://www.finance.cz/zpravy/finance/17291-definice-dane/>

Šloufová, M. (2015). *Daňové zatížení vybrané firmy*.

Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132 - Nemocenské pojištění zaměstnanců: aplikace mezinárodních smluv o sociálním zabezpečení Rozhodnutí správního orgánu: ustálená správní praxe; legitimní očekávání [online]. [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nsscr/6-ads-88-2006-132>

VÁVRA JUDr., Libor. *Trestní odpovědnost tzv. "bílého koně"* [online]. 2015 [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/judikatura/trestni-pravo/trestni-odpovednost-bileho-kone>

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty [online]. [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-235>

Zákon č. 280/2009 Sb., Daňový řád [online]. [cit. 2021-03-03]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-280>

Zatloukal, T., & Krupičková, L. (2011). *Daňová kontrola v širších souvislostech* (2., přeprac. vyd). C.H. Beck.

Seznam použitých obrázků, grafů a tabulek

Seznam obrázků:

Obrázek 1: Daňová soustava České republiky (vlastní zdroj autora)..... 29

Seznam grafů:

Graf 1: Otázka č. 1 (vlastní zdroj autora)	41
Graf 2: Otázka č. 2 (vlastní zdroj autora)	42
Graf 3: Otázka č. 3 (vlastní zdroj autora)	43
Graf 4: Otázka č. 4 (vlastní zdroj autora)	44
Graf 5: Otázka č. 5 (vlastní zdroj autora)	45
Graf 6: Otázka č. 6 (vlastní zdroj autora)	46
Graf 7: Otázka č. 7 (vlastní zdroj autora)	47
Graf 8: Otázka č. 8 (vlastní zdroj autora)	48
Graf 9: Otázka č. 9 (vlastní zdroj autora)	49
Graf 10: Otázka č. 10 (vlastní zdroj autora)	50
Graf 11: Otázka č. 11 (vlastní zdroj autora)	51
Graf 12: Otázka č. 12 (vlastní zdroj autora)	52
Graf 13: Otázka č. 13 (vlastní zdroj autora)	53
Graf 14: Otázka č. 14 (vlastní zdroj autora)	54
Graf 15: Otázka č. 15 (vlastní zdroj autora)	55
Graf 16: Otázka č. 16 (vlastní zdroj autora)	56
Graf 17: Otázka č. 17 (vlastní zdroj autora)	57
Graf 18: Otázka č. 18 (vlastní zdroj autora)	58

Seznam tabulek

Tabulka 1: Otázka č. 1 (vlastní zdroj autora).....	41
Tabulka 2: Otázka č. 2 (vlastní zdroj autora).....	42
Tabulka 3: Otázka č. 3 (vlastní zdroj autora).....	43
Tabulka 4: Otázka č. 4 (vlastní zdroj autora).....	44
Tabulka 5: Otázka č. 5 (vlastní zdroj autora).....	45
Tabulka 6: Otázka č. 6 (vlastní zdroj autora).....	46
Tabulka 7: Otázka č. 7 (vlastní zdroj autora).....	47
Tabulka 8: Otázka č. 8 (vlastní zdroj autora).....	48
Tabulka 9: Otázka č. 9 (vlastní zdroj autora).....	49
Tabulka 10: Otázka č. 10 (vlastní zdroj autora).....	50
Tabulka 11: Otázka č. 11 (vlastní zdroj autora).....	51
Tabulka 12: Otázka č. 12 (vlastní zdroj autora).....	52
Tabulka 13: Otázka č. 13 (vlastní zdroj autora).....	53
Tabulka 14: Otázka č. 14 (vlastní zdroj autora).....	54
Tabulka 15: Otázka č. 15 (vlastní zdroj autora).....	55
Tabulka 16: Otázka č. 16 (vlastní zdroj autora).....	56
Tabulka 17: Otázka č. 17 (vlastní zdroj autora).....	57
Tabulka 18: Otázka č. 18 (vlastní zdroj autora).....	58

Seznam použitých příloh

Příloha 1: Dotazník	75
Příloha 2: Platební výměr na úrok z prodlení	80
Příloha 3: Rozhodnutí ve věci prominutí pokuty	83
Příloha 4: Platební výměr na pokutu za opožděné podání kontrolního hlášení	85
Příloha 5: Výzva ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů	87
Příloha 6: Výzva ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů	91
Příloha 7: Výzva k podání daňového přiznání	95
Příloha 8: Platební výměr na pokutu za opožděné tvrzení daně	96

Daňové delikty v České republice

Dotazník

Předem děkuji za Vámi věnovaný čas, který zabere vyplnění tohoto dotazníku.

1. Dopouštějí se více daňových deliktů právnické osoby, podnikající fyzické osoby nebo ostatní občané?
  - a. Právnické osoby
  - b. Podnikající fyzické osoby
  - c. Ostatní občané

2. Jak často se zabíráte problematikou daňových deliktů?
  - a. Denně
  - b. Týdně
  - c. Měsíčně
  - d. Ročně
  - e. Skoro nikdy

3. Jakých daňových deliktů se subjekty dopouštějí nejčastěji?
  - a. Nepodání daňového tvrzení
  - b. Zkrácení daně
  - c. Neodvedení daně
  - d. Nепrokázaný daňový odpočet
  - e. Nesplnění oznamovací povinnosti
  - f. Neodvedení sociálního a zdravotního pojištění

4. Pokud se jedná o právnické osoby, jak velké se tyto právnické osoby dle zákona o účetnictví nejvíce dopouštějí daňových deliktů?
- Mikro
  - Malé
  - Střední
  - Velké
5. Dopouštějí se daňových deliktů subjekty vedoucí účetnictví či subjekty vedoucí daňovou evidenci?
- Účetnictví
  - Daňová evidence
6. Pokud se jedná o právnické osoby, jaké právní formy právnických osob se dopouštějí daňových deliktů nejvíce?
- Komanditní společnosti
  - Veřejné obchodní společnosti
  - Společnosti s ručením omezeným
  - Akciové společnosti
7. Jaké správní tresty jsou nejpočetněji ukládány za daňové delikty?
- Pokuta
  - Penále
  - Úrok z prodlení
  - Zvýšení daně
  - Pozastavení činnosti

8. V jaké oblasti daní se daňové subjekty nejčastěji dopouštějí daňových deliktů?

- a. Daň z příjmů
- b. Daň z přidané hodnoty
- c. Daň silniční
- d. Daň z nemovitosti
- e. Spotřební daně
- f. Ostatní

9. Jaká je nejčastější sankce za daňový delikt obecně?

- a. Pokuta za porušení mlčenlivosti
- b. Pořádková pokuta
- c. Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy
- d. Pokuta za podání jinou formou než elektronicky
- e. Pokuta za opožděné tvrzení daně
- f. Daňové penále
- g. Úrok z prodlení
- h. Úrok z posečkání částky

10. Jak častým daňovým deliktem je nepodání daňového tvrzení?

- a. Méně častým
- b. Častým
- c. Velmi častým

11. Jaká se nejčastěji ukládá sankce za daňový delikt nepodání daňového tvrzení?

- a. Pokuta
- b. Penále
- c. Úrok z prodlení
- d. Zvýšení daně
- e. Pozastavení činnosti

12. Mohou za některé daňové delikty účetní daňových subjektů?

- a. Ano
- b. Ne

13. Jaké jsou nejčastější daňové delikty související s činností účetních daňových subjektů?

- a. Nepodání daňového tvrzení
- b. Zkrácení daně
- c. Neodvedení daně
- d. Neprokázaný daňový odpočet
- e. Nesplnění oznamovací povinnosti
- f. Neodvedení sociálního a zdravotního pojištění

14. Dopouštějí se stejné subjekty daňových deliktů opakovaně?

- a. Ano
- b. Ne

15. Jsou správní tresty ukládané za daňové delikty účinné, tzn., zamezují tyto správní tresty, aby se daný subjekt dopouštěl daňového deliktu opakovaně?

- a. Ano
- b. Ne
- c. Záleží na velikosti účetní jednotky

16. Je podle Vás systém daňových deliktů nastaven dostatečně z hlediska vynutitelnosti práva správcem daně?

- a. Ano, je přísný
- b. Je průměrný
- c. Ne, je velmi benevolentní

17. Dopouštějí se subjekty daňových deliktů nevědomě z nedbalosti, nebo se dopouštějí těchto daňových deliktů účelně, tzn. je pro ně výhodnější například zaplatit pokutu za nepodání daňového tvrzení či podat chybné?

- a. Cíleně
- b. Nevědomě
- c. Záleží na povaze a morálních hodnotách subjektu

18. Jsou správní tresty za daňové delikty v České republice nastaveny na správných měřítkách, respektive zamezují subjektům, aby se těchto daňových deliktů dopouštěly, nebo jsou naopak až příliš přísné?

- a. Nejsou přísné
- b. Jsou přísné
- c. Jsou velmi přísné

Příloha 2: Platební výměr na úrok z prodlení

Finanční úřad pro Jihočeský kraj
Mánesova 1803/3a
371 87 ČESKÉ BUDĚJOVICE

Územní pracoviště v Českých Budějovicích
F. A. Gerstnera 1/5
370 01 ČESKÉ BUDĚJOVICE
Čj.:
Vyřizuje:
Oddělení:
Telefon: č. dveří:

V Č. Budějovicích
dne

Elektronicky podepsáno
26. 05. 2017
vedoucí oddělení

s.r.o.

DIČ:

370 01 ČESKÉ BUDĚJOVICE 1

P L A T E B N Í V Ý M Ě R
na úrok z prodlení

Shora uvedený správce daně podle § 252 zákona č. 280/2009 Sb.,
daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "daňový řád")

v y r o z u m í v á

o předpisu úroku z prodlení úhrady daňových povinností:

Daň z příjmů fyz. osob vybír. srážkou dle zvl. s.
za zdaňovací období od 01.01.2016 do 31.12.2016,
který byl předepsán do evidence na osobní daňový účet do dne 03.05.2017
ve výši 315.00 Kč,
slovy TŘISTAPATNÁCT Kč.

Výpočet úroku z prodlení úhrady výše uvedených daňových povinností
předepsaného celkem do 03.05.2017 je uveden na dalších stranách tohoto
platebního výměru.

Úrok z prodlení byl splatný dnem, ve kterém byly splněny zákonné
podmínky pro jeho vznik, a to na účet shora uvedeného správce daně

číslo: 7720-77627231/0710,
IBAN: CZ61 0710 0077 2000 7762 7231, BIC: CNBACZPP,
konstantní symbol: 1148 - převodní příkaz,
variabilní symbol:

O d ů v o d n ě n í :

Daň nebyla uhrazena v den její splatnosti. Dle § 252 odst. 2
daňového řádu vzniká daňovému subjektu povinnost uhradit úrok z prodlení
za každý den prodlení, počínaje pátým pracovním dnem následujícím po
původním dni splatnosti až do dne platby včetně.

Výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou
národní bankou, zvýšené o čtrnáct procentních bodů, platné pro první den
příslušného kalendářního pololetí.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí se může příjemce rozhodnutí odvolat ve lhůtě do 30 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání je nepřipustné, směřuje-li jenom proti odůvodnění rozhodnutí. Odvolání se podává u správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno. Podané odvolání nemá odkladný účinek (§ 109 daňového řádu).

L.S.

[REDACTED]
vedoucí oddělení

Výpočet úroku z prodlení úhrady
Daň z příjmů fyz. osob vybír. srážkou dle zvl. s.

Daň splatná ke dni Úročena do dne Úročena do dne	v částce v částce [Kč]	sazbou sazbou [%]	úročení úročení [dny]	Vypočtený úrok Dílčí úrok Úrok dle sazby [Kč]
02.05.2016	2 400.00			9.00
17.05.2016	2 400.00	14.05/365	9	8.31
31.05.2016	2 400.00			39.00
18.07.2016	2 400.00		42	38.80
30.06.2016		14.05/365	24	22.17
18.07.2016		14.05/365	18	16.63
30.06.2016	2 400.00			36.00
17.08.2016	2 400.00	14.05/365	38	35.11
01.08.2016	2 400.00			40.00
19.09.2016	2 400.00	14.05/365	43	39.72
31.08.2016	2 400.00			39.00
18.10.2016	2 400.00	14.05/365	42	38.80
30.09.2016	2 400.00			43.00
21.11.2016	2 400.00	14.05/365	46	42.50
31.10.2016	2 400.00			40.00
19.12.2016	2 400.00	14.05/365	43	39.72
30.11.2016	2 400.00			38.00
16.01.2017	2 400.00		41	37.88
31.12.2016		14.05/365	25	23.10
16.01.2017		14.05/365	16	14.78
02.01.2017	2 400.00			21.00
25.01.2017	1 793.00	14.05/365	17	11.73
16.02.2017	607.00	14.05/365	39	9.11
31.01.2017	2 400.00			10.00
16.02.2017	2 400.00	14.05/365	10	9.24
Sdělený úrok celkem v částce Kč				315.00

Příloha 3: Rozhodnutí ve věci prominutí pokuty

Finanční úřad pro Jihočeský kraj Mánesova 1803/3a 371 87 ČESKÉ BUDĚJOVICE Územní pracoviště v Českých Budějovicích F. A. Gerstnera 1/5 370 01 ČESKÉ BUDĚJOVICE Č.j.: [REDAKCE] Vyřizuje: [REDAKCE] Oddělení [REDAKCE] Telefon: [REDAKCE] č. dveří: [REDAKCE]	V Č. Budějovicích dne Elektronicky podepsáno 20. 04. 2020 [REDAKCE] ředitel odboru a zástupce ředitele sekce
--	--

[REDAKCE] s.r.o. [REDAKCE] ČESKÉ BUDĚJOVICE 2 370 05 ČESKÉ BUDĚJOVICE 5	DIČ: [REDAKCE]
--	----------------

R O Z H O D N U T Í
ve věci prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení

Shora uvedený správce daně podle § 101k zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů a podle § 259 a 259c zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "daňový řád"), rozhodl o žádosti výše uvedeného daňového subjektu o prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení o prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení za říjen 2019 uložené rozhodnutím č. j. [REDAKCE] ze dne 05.02.2020, zaevidované dne 14.02.2020 pod č.j. [REDAKCE] takto:

ž á d o s t s e z a m í t á

O d ů v o d n ě n í :

Daňový subjekt podal dne 14.02.2020 žádost o prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení dle § 101k zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v platném znění (dále jen "zákon o dani z přidané hodnoty") uložené platebním výměrem na pokutu za nepodání kontrolního hlášení č.j. [REDAKCE] ze dne 05.02.2020 za zdaňovací období říjen 2019 ve výši 10 000.00 Kč dle § 101h odst. 1 písm. b) zákona o dani z přidané hodnoty. Správní poplatek ve výši 1 000.00 Kč byl uhrazen dne 21.02.2020. Žádost byla podána v souladu s § 101k odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty ve lhůtě 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit tuto pokutu. Vzhledem k tomu, že byl naplněn formální požadavek stanovený zákonem o dani z přidané hodnoty, správce daně přistoupil k posouzení žádosti daňového subjektu. Při rozhodování o prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení vycházel z tvrzení uvedených daňovým subjektem v žádosti, z podkladů shromážděných v daňovém spise daňového subjektu a také z evidence daní osobního daňového účtu daňového subjektu. Správce daně se nejprve zabýval úvahou, zda je prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení možné, neboť daňový řád v § 259c odst. 2 upravuje vylučující podmínku pro možnost prominutí příslušenství daně. Správce daně shledal naplnění podmínky vylučující prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení, neboť v posledních 3 letech bylo zjištěno závažné porušení daňových nebo účetních předpisů daňovým subjektem.

Dne 25.10.2019 uplynula lhůta pro podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2019. Daňový subjekt v zákonem stanovené lhůtě daňové přiznání nepodal a správce daně v souladu s ustanovením § 145 odst. 1 daňového řádu dne 08.01.2020 vydal výzvu k podání daňového přiznání č.j. [REDACTED].

Dne 25.11.2019 uplynula lhůta pro podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2019. Daňový subjekt v zákonem stanovené lhůtě daňové přiznání nepodal a správce daně v souladu s ustanovením § 145 odst. 1 daňového řádu dne 29.11.2019 vydal výzvu k podání daňového přiznání č.j. [REDACTED].

Ze spisového materiálu tak vyplývá, že daňový subjekt [REDACTED] s.r.o. závažným způsobem porušil daňové předpisy, čímž byla naplněna vylučující podmínka prominutí daně nebo příslušenství daně dle článku II.A.2. bodu 5 Pokynu GFŘ k prominutí pokut za nepodání kontrolního hlášení a proto správce daně rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky (§ 259 odst. 4 daňového řádu).

L.S.

[REDACTED]
ředitel odboru a zástupce ředitele sekce

Příloha 4: Platební výměr na pokutu za opožděné podání kontrolního hlášení

Finanční úřad pro Jihočeský kraj Mánesova 1803/3a 371 87 ČESKÉ BUDĚJOVICE Územní pracoviště v Českých Budějovicích F. A. Gerstnera 1/5 370 01 ČESKÉ BUDĚJOVICE Čj.: [REDAKCE] Vyřizuje: [REDAKCE] Oddělení [REDAKCE] Telefon: [REDAKCE] č. dveří: [REDAKCE]	České Budějovice dne Elektronicky podepsáno 05. 02. 2020 [REDAKCE] ředitel odboru
--	--

Daňový subjekt:

[REDAKCE] s.r.o. ČESKÉ BUDĚJOVICE 2 370 05 ČESKÉ BUDĚJOVICE 5	DIČ: [REDAKCE]
---	----------------

P L A T E B N Í   V Ý M Ě R
na pokutu za opožděné podání kontrolního hlášení

Shora uvedený správce daně rozhodl podle § 101h odst. 4 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon"), o uložení pokuty výše uvedenému daňovému subjektu podle § 101h odst. 1 písm. b) zákona za podání kontrolního hlášení po stanovené lhůtě poté, co k tomu byl správcem daně vyzván

za období   říjen   2019

ve výši   10 000.00 Kč,
slovy   DESETTISÍC Kč.

Podle § 101h odst. 5 zákona je pokuta splatná do 15 dnů od právní moci rozhodnutí o pokutě na účet shora uvedeného správce daně:

číslo: 4810 - 77627231 / 0710,
IBAN: CZ6107100048100077627231,   BIC: [REDAKCE],
u pobočky banky: ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA, Č. Budějovice
konstantní symbol: 1148 - převodní příkaz, 1149 - poštovní poukázka,
variabilní symbol: [REDAKCE]

Odůvodnění

Lhůta pro podání kontrolního hlášení za období říjen 2019 uplynula dne 25.11.2019 (§ 101e zákona o DPH). Správce daně vydal dne 10.01.2020 pod čj. [REDAKCE] výzvu k podání kontrolního hlášení v náhradní lhůtě podle § 101g odst. 1 zákona; výzva byla daňovému subjektu doručena do datové schránky v souladu s ustanovením § 42 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů dne 20.01.2020. Na základě této výzvy podal dne 27.01.2020 daňový subjekt kontrolní hlášení. Správce daně podané kontrolní hlášení zaevidoval pod čj.: [REDAKCE].

Pokud daňový subjekt nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, ale až v náhradní lhůtě poté, co k tomu byl správcem daně vyzván, vzniká mu podle § 101h odst. 1 písm. b) zákona povinnost uhradit pokutu ve výši 10 000,- Kč.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se může příjemce rozhodnutí odvolat ve lhůtě do 30 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání je nepřípustné, směruje-li jenom proti odůvodnění rozhodnutí. Odvolání se podává u správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno. Podané odvolání nemá odkladný účinek (§ 109 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů).

L. S.

ředitel odboru

Příloha 5: Výzva ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů

Finanční úřad pro Jihočeský kraj Mánesova 1803/3a 371 87 ČESKÉ BUDĚJOVICE Územní pracoviště v Českém Krumlově Vyšehrad 169 381 01 ČESKÝ KRUMLOV Čj.: [REDAKCE] Vyřizuje: [REDAKCE] Oddělení vyměřovací I Telefon: [REDAKCE] č. dveří: [REDAKCE] E-mail: [REDAKCE]	V Českém Krumlově dne Elektronicky podepsáno 04. 12. 2019 [REDAKCE] vedoucí oddělení a zástupce ředitele odboru
--	---

Daňový subjekt:

[REDAKCE] s.r.o. 382 03 KŘEMŽE	DIČ: [REDAKCE]
-----------------------------------	----------------

**V Ý Z V A
ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů**

Shora uvedený správce daně podle § 101g odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o DPH"), výše uvedený daňový subjekt

v y z ý v á

ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů uvedených v oddílu B.2. a A.4. kontrolního hlášení za období od 01.10.2019 do 31.10.2019 podaného daňovým subjektem dne 22.11.2019.

Daňový subjekt je povinen dle § 101g odst.3 zákona o DPH do 5 pracovních dnů ode dne oznámení této výzvy údaje změnit, doplnit nebo původní údaje potvrdit, prostřednictvím následného kontrolního hlášení.

Odůvodnění

Shora uvedený správce daně na základě porovnání údajů o dodavatelsko-odběratelských transakcích vykázaných v kontrolním hlášení daňového subjektu a níže uvedeného plátce zjistil následující:

(Zkratky použité v následujícím textu jsou uvedeny na poslední straně této výzvy v seznamu zkratk, který je nedílnou součástí této výzvy.)

Daňový subjekt v oddílu A.4. kontrolního hlášení podaného za výše uvedené období nevykázal hodnotu uskutečněných zdanitelných plnění s místem plnění v tuzemsku vykázaných v oddílu B.2. kontrolního hlášení, plátcem, který identifikoval daňový subjekt v kolonce DIČ dodavatele. Výše popsany nesoulad byl zaznamenán u ev. č. daňového dokladu:

K čj.: [REDACTED]

Strana 2

DIČ odb.: [REDACTED] DPPD: 03.10.2019

Ev.č.: [REDACTED]

ZD1:	50 258.68Kč	D1:	10 554.32Kč
ZD2:	0.00Kč	D2:	0.00Kč
ZD3:	0.00Kč	D3:	0.00Kč

Daňový subjekt v oddílu B.2. kontrolního hlášení podaného za výše uvedené období vykázal přijatá zdanitelná plnění s místem plnění v tuzemsku, aniž by plátce, kterého daňový subjekt identifikoval v kolonce DIČ dodavatele, vykázal taková uskutečněná zdanitelná plnění v oddílu A.4. kontrolního hlášení za období: srpen 2019 . Výše popsany nesoulad byl zaznamenán u ev. č. daňového dokladu:

Č.ř. KH: 106 DIČ dod.: [REDACTED] DPPD: 19.08.2019

Ev.č.: [REDACTED]

ZD1:	31 200.00Kč	D1:	6 552.00Kč
ZD2:	0.00Kč	D2:	0.00Kč
ZD3:	0.00Kč	D3:	0.00Kč

Z výše uvedených důvodů tak správci daně vznikly pochybnosti o údajích uvedených v kontrolním hlášení, a proto daňový subjekt podle ustanovení § 101g odst. 2 zákona o DPH vyzývá, aby údaje změnil nebo doplnil, případně původní údaje potvrdil, a to prostřednictvím podání následného kontrolního hlášení do 5 pracovních dnů ode dne oznámení této výzvy.

Pokud již daňový subjekt podal následné kontrolní hlášení, jímž nahradil kontrolní hlášení podané dne 22.11.2019, změnil nebo doplnil údaje prostřednictvím následného kontrolního hlášení tak, aby byly odstraněny pochybnosti uvedené v této výzvě. Pokud je daňový subjekt přesvědčen o správnosti a úplnosti jím deklarovaných údajů v naposledy podaném kontrolním hlášení, lze výzvě správce daně vyhovět také potvrzením původních údajů v kontrolním hlášení prostřednictvím volby "Rychlá odpověď na výzvu: Potvrzuji správnost naposledy podaného kontrolního hlášení" dostupné na Daňovém portále Finanční správy ČR. Podrobný postup lze nalézt v Pokynech k vyplnění kontrolního hlášení dostupných na internetových stránkách Finanční správy ČR.

Poučení

V následném kontrolním hlášení je plátce povinen uvést předepsané údaje potřebné pro správu daně (§ 101d odst. 1 zákona o DPH ve vazbě na § 101f odst. 3 zákona o DPH). Plátce uvede v následném kontrolním hlášení všechny údaje za předmětné období s promítnutím všech změn nebo doplnění.

Plátce je dle § 101a odst. 1 zákona o DPH povinen podat následné kontrolní hlášení elektronicky. Toto podání lze dle § 101a odst. 3 zákona o DPH učinit elektronicky pouze datovou zprávou s využitím dálkového přístupu ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně: (a) podepsanou způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu, (b) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, nebo (c) dodatečně potvrzenou za podmínek uvedených v daňovém řádu.

Pokud je následné kontrolní hlášení podáno datovou zprávou vyžadující dodatečné potvrzení, musí být potvrzeno za podmínek uvedených v daňovém řádu ve lhůtě pro podání následného kontrolního hlášení (§ 101d odst. 2 zákona o DPH). Následné kontrolní hlášení, které není podáno datovou zprávou s využitím dálkového přístupu ve formátu nebo struktuře zveřejněné správcem daně je neúčinné (§ 101a odst. 4 zákona o DPH).

Pokud plátce nepodá následné kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě na základě výzvy ke změně, doplnění či potvrzení údajů, vzniká mu povinnost podle § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH uhradit pokutu ve výši 30 000 Kč. Správce daně uloží pokutu do 50 000 Kč plátci, který na základě této výzvy nezmění nebo nedoplní nesprávné nebo neúplné údaje prostřednictvím následného kontrolního hlášení (§ 101h odst. 2 zákona o DPH).

Správce daně uloží plátci, který nesplněním povinnosti související s kontrolním hlášením závažně ztěžuje nebo maří správu daně z přidané hodnoty, pokutu do 500 000 Kč (§ 101h odst. 3 zákona o DPH).

Nepodání následného kontrolního hlášení ve stanovené lhůtě je za splnění podmínek ustanovení § 106a zákona o DPH považováno za závažné porušení povinnosti daňového subjektu vztahující se ke správě daně. Poruší-li plátce závažným způsobem povinnosti vztahující se ke správě daně, správce daně rozhodne, že tento plátce je nespolehlivým plátcem (§ 106a odst. 1 zákona o DPH).

Proti tomuto rozhodnutí se nelze samostatně odvolat (§ 109 odst. 2 daňového řádu).

. . .
. L. S. .
. . .

[REDACTED]
vedoucí oddělení a zástupce
ředitele odboru

Seznam zkratek

Č.ř. KH	číslo řádku z kontrolního hlášení
DIČ odb.	daňové identifikační číslo odběratele
DIČ dod.	daňové identifikační číslo dodavatele
DIČ DS	daňové identifikační číslo daňového subjektu
Ev.č.	evidenční číslo daňového dokladu
DPPD	datum povinnosti přiznat daň
DUZP	datum uskutečnění zdanitelného plnění
ZD1	základ daně pro základní sazbu daně
D1	daň (základní sazba daně)
ZD2	základ daně pro první sníženou sazbu daně
D2	daň (první snížená sazba daně)
ZD3	základ daně pro druhou sníženou sazbu daně
D3	daň (druhá snížená sazba daně)
ZD	suma základu daně
D	suma daně
ZDD	suma základu daně dodavatele
DD	suma daně dodavatele
ZDO	suma základu daně odběratele
DO	suma daně odběratele

Příloha 6: Výzva ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů

Finanční úřad pro hlavní město Prahu
Štěpánská 28
111 21 PRAHA 1

Územní pracoviště v Praze - Modřanech
Lehárova 1885/2
143 00 PRAHA 12
Čj.: [REDAKCE]
Vyřizuje: [REDAKCE]
Oddělení vyměřovací III
Telefon: [REDAKCE] č. dveří: [REDAKCE]
E-mail: [REDAKCE]

V Praze
dne

Elektronicky podepsáno
04. 09. 2019
[REDAKCE]
odborný referent

Daňový subjekt:

[REDAKCE] s.r.o.
PRAHA 12 - MODŘANY
143 00 PRAHA 412

DIČ: [REDAKCE]

**V Ý Z V A
ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů**

Shora uvedený správce daně podle § 101g odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o DPH"), výše uvedený daňový subjekt

v y z ý v á

ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů uvedených v oddílu A.4. kontrolního hlášení za období od 01.07.2019 do 31.07.2019 podaného daňovým subjektem dne 22.08.2019.

Daňový subjekt je povinen dle § 101g odst.3 zákona o DPH do 5 pracovních dnů ode dne oznámení této výzvy údaje změnit, doplnit nebo původní údaje potvrdit, prostřednictvím následného kontrolního hlášení.

Odůvodnění

Shora uvedený správce daně na základě porovnání údajů o dodavatelsko-odběratelských transakcích vykázaných v kontrolním hlášení daňového subjektu a níže uvedeného plátce zjistil následující:

(Zkratky použité v následujícím textu jsou uvedeny na poslední straně této výzvy v seznamu zkratk, který je nedílnou součástí této výzvy.)

Daňový subjekt v oddílu A.4. kontrolního hlášení podaného za výše uvedené období nevykázal hodnotu uskutečněných zdanitelných plnění s místem plnění v tuzemsku vykázaných v oddílu B.2. kontrolního hlášení, plátcem, který identifikoval daňový subjekt v kolonce DIČ dodavatele. Výše popsaný nesoulad byl zaznamenán u ev. č. daňového dokladu:

DIČ odb.: [REDAKOVANÉ] DPPD: 22.07.2019

Ev.č.: [REDAKOVANÉ]

ZD1:	58 440.00Kč	D1:	12 272.40Kč
ZD2:	0.00Kč	D2:	0.00Kč
ZD3:	0.00Kč	D3:	0.00Kč

Z výše uvedených důvodů tak správci daně vznikly pochybnosti o údajích uvedených v kontrolním hlášení, a proto daňový subjekt podle ustanovení § 101g odst. 2 zákona o DPH vyzývá, aby údaje změnil nebo doplnil, případně původní údaje potvrdil, a to prostřednictvím podání následného kontrolního hlášení do 5 pracovních dnů ode dne oznámení této výzvy.

Pokud již daňový subjekt podal následné kontrolní hlášení, jímž nahradil kontrolní hlášení podané dne 22.08.2019, změnil nebo doplnil údaje prostřednictvím následného kontrolního hlášení tak, aby byly odstraněny pochybnosti uvedené v této výzvě. Pokud je daňový subjekt přesvědčen o správnosti a úplnosti jím deklarovaných údajů v naposledy podaném kontrolním hlášení, lze výzvě správce daně vyhovět také potvrzením původních údajů v kontrolním hlášení prostřednictvím volby "Rychlá odpověď na výzvu: Potvrzují správnost naposledy podaného kontrolního hlášení" dostupné na Daňovém portále Finanční správy ČR. Podrobný postup lze nalézt v Pokynech k vyplnění kontrolního hlášení dostupných na internetových stránkách Finanční správy ČR.

Poučení

V následném kontrolním hlášení je plátce povinen uvést předepsané údaje potřebné pro správu daně (§ 101d odst. 1 zákona o DPH ve vazbě na § 101f odst. 3 zákona o DPH). Plátce uvede v následném kontrolním hlášení všechny údaje za předmětné období s promítnutím všech změn nebo doplnění.

Plátce je dle § 101a odst. 1 zákona o DPH povinen podat následné kontrolní hlášení elektronicky. Toto podání lze dle § 101a odst. 3 zákona o DPH učinit elektronicky pouze datovou zprávou s využitím dálkového přístupu ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně: (a) podepsanou způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu, (b) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, nebo (c) dodatečně potvrzenou za podmínek uvedených v daňovém řádu. Pokud je následné kontrolní hlášení podáno datovou zprávou vyžadující dodatečné potvrzení, musí být potvrzeno za podmínek uvedených v daňovém řádu ve lhůtě pro podání následného kontrolního hlášení (§ 101d odst. 2 zákona o DPH). Následné kontrolní hlášení, které není podáno datovou zprávou s využitím dálkového přístupu ve formátu nebo struktuře zveřejněné správcem daně je neúčinné (§ 101a odst. 4 zákona o DPH).

Pokud plátce nepodá následné kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě na základě výzvy ke změně, doplnění či potvrzení údajů, vzniká mu povinnost podle § 101h odst. 1 písm. c) zákona o DPH uhradit pokutu ve výši 30 000 Kč. Správce daně uloží pokutu do 50 000 Kč plátci, který na základě této výzvy nezmění nebo nedoplní nesprávné nebo neúplné údaje prostřednictvím následného kontrolního hlášení (§ 101h odst. 2 zákona o DPH).

Správce daně uloží plátci, který nesplněním povinnosti související s kontrolním hlášením závažně ztěžuje nebo máří správu daně z přidané hodnoty, pokutu do 500 000 Kč (§ 101h odst. 3 zákona o DPH).

Nepodání následného kontrolního hlášení ve stanovené lhůtě je za splnění podmínek ustanovení § 106a zákona o DPH považováno za závažné porušení povinnosti daňového subjektu vztahující se ke správě daně. Poruší-li plátce závažným způsobem povinnosti vztahující se ke správě daně, správce daně rozhodne, že tento plátce je nespolehlivým plátcem (§ 106a odst. 1 zákona o DPH).

Proti tomuto rozhodnutí se nelze samostatně odvolat (§ 109 odst. 2 daňového řádu).

. . .
. L. S. .
. . .

[redacted]
odborný referent

Seznam zkratk

Č.ř. KH	číslo řádku z kontrolního hlášení
DIČ odb.	daňové identifikační číslo odběratele
DIČ dod.	daňové identifikační číslo dodavatele
DIČ DS	daňové identifikační číslo daňového subjektu
Ev.č.	evidenční číslo daňového dokladu
DPPD	datum povinnosti přiznat daň
DUZP	datum uskutečnění zdanitelného plnění
ZD1	základ daně pro základní sazbu daně
D1	daň (základní sazba daně)
ZD2	základ daně pro první sníženou sazbu daně
D2	daň (první snížená sazba daně)
ZD3	základ daně pro druhou sníženou sazbu daně
D3	daň (druhá snížená sazba daně)
ZD	suma základu daně
D	suma daně
ZDD	suma základu daně dodavatele
DD	suma daně dodavatele
ZD0	suma základu daně odběratele
D0	suma daně odběratele

Příloha 7: Výzva k podání daňového přiznání

Finanční úřad pro Jihočeský kraj Mánesova 1803/3a 371 87 ČESKÉ BUDĚJOVICE Územní pracoviště v Českých Budějovicích F. A. Gerstnera 1/5 370 01 ČESKÉ BUDĚJOVICE Čj: [redacted] Vyřizuje: [redacted] Oddělení vyměřovací III Telefon: [redacted] č. dveří: [redacted]	V Č. Budějovicích dne Elektronicky podepsáno 10. 11. 2020 [redacted] odborný referent
--	--

Daňový subjekt:

DIČ: [redacted] [redacted] s.r.o. ČESKÉ BUDĚJOVICE 3 370 01 ČESKÉ BUDĚJOVICE 1

V Ý Z V A
k podání daňového přiznání

Vyzýváme Vás podle § 145 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb, daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "daňový řád"), k podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za září 2020, v náhradní lhůtě do 15 dnů ode dne doručení této výzvy.

Odůvodnění:

Shora uvedený správce daně Vás vyzývá k podání přiznání k dani z přidané hodnoty za výše uvedené zdaňovací období, neboť dosud toto přiznání nebylo podáno a zákonná lhůta pro jeho podání již uplynula dne 26.10.2020.

Poučení:

Nebude-li vyhověno této výzvě ve stanovené lhůtě, může správce daně vyměřit daň podle pomůcek nebo předpokládat, že daňový subjekt tvrdil v řádném daňovém tvrzení daň ve výši 0 Kč (§ 145 odst. 1 daňového řádu).

Proti tomuto rozhodnutí se nelze samostatně odvolat (§ 109 odst. 2 daňového řádu).

. . .
. L. S. .
. . .

[redacted]
odborný referent

Příloha 8: Platební výměr na pokutu za opožděné tvrzení daně

Finanční úřad pro Jihočeský kraj Mánesova 1803/3a 371 87 ČESKÉ BUDĚJOVICE Územní pracoviště v Českých Budějovicích F. A. Gerstnera 1/5 370 01 ČESKÉ BUDĚJOVICE Čj: [REDAKCE] Vyřizuje: [REDAKCE] Oddělení vyměřovací III Telefon: [REDAKCE] č. dveří: [REDAKCE]	V Č. Budějovicích dne Elektronicky podepsáno 09. 11. 2020 [REDAKCE] vedoucí oddělení
--	---

Daňový subjekt:

DIČ: [REDAKCE] [REDAKCE] CZ, s.r.o. ČESKÉ BUDĚJOVICE 3 370 01 ČESKÉ BUDĚJOVICE 1

P L A T E B N Í V Ý M Ě R
na pokutu za opožděné tvrzení daně

Shora uvedený správce daně rozhodl podle § 250 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen "daňový řád"), o uložení pokuty výše uvedenému daňovému subjektu, za nepodání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za období, za které se podává daňové přiznání od 01.11.2019 do 30.11.2019

ve výši 2 364.00 Kč
slovy DVATISÍCETŘISTAŠEDESÁTČTYŘI Kč.

Podle § 250 odst.6 daňového řádu je pokuta splatná do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru, na účet shora uvedeného správce daně
číslo: 705 - 77627231 / 0710
IBAN: CZ43 0710 0007 0500 7762 7231 BIC: [REDAKCE]
u pobočky banky: ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA
konstantní symbol: 1148 - převodní příkaz
variabilní symbol: [REDAKCE]

O d ů v o d n ě n í

Lhůta pro podání daňového přiznání uplynula dne 27.12.2019 (§ 136 odst. 4 daňového řádu). Daňové přiznání nebylo podáno, proto shora uvedený správce daně vyměřil platebním výměrem č.j. [REDAKCE] dne 15.09.2020, daň z přidané hodnoty ve výši 47 265.00 Kč, která je základem pro výpočet pokuty podle § 250 odst. 1 písm. a) a odst. 4, daňového řádu.

V ý p o č e t p o k u t y (podle § 250 odst. 1 písm. a) a odst.4 DR):

1. stanovená daň	47 265.00	Kč
2. sazba pokuty (§ 250 odst. 1 písm. a) daňového řádu)	5	%

3. vypočtená částka (ř. 1 x ř. 2/100) zaokrouhlená na celé Kč nahoru	2 364.00	Kč
4. výše pokuty za opožděné tvrzení daně částka ze ř. 3, minimálně však 500 Kč podle § 250 odst. 4 daňového řádu, maximálně 300 000 Kč podle § 250 odst. 5 daňového řádu	2 364.00	Kč

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se může příjemce rozhodnutí odvolat ve lhůtě do 30 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání je nepřípustné, směruje-li jenom proti odůvodnění rozhodnutí. Odvolání se podává u správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno. Podané odvolání nemá odkladný účinek (§ 109 daňového řádu).

. . .
. L. S. .
. . .

[REDACTED]
vedoucí oddělení